

2000. 2. szám

36. Vezess!

Keresztyén ifjúsági vezetők módszertani lapja

„Teljes szívemből kerestelek téged...”

Pepsi Sziget

Evangelizátorok világkonferenciája

Arcképeink

Keresőkről keresőknek

Diákélet az egyetemen

Feszültségek...

*Aktuális téma:
kezdés, újrakezdés*

A „Cet”

Vezess!

Keresztyn ifjúsági vezetők módszertani lapja

Uram, vezess engem, hogy én is Hozzád vezethessek másokat!

A tartalomból:

- Bizonyságtétel / 3*
- Bibliatanulmányozás / 4*
- Tudod-e... / 7*
- KIE hírek / 8*
- 2000. Pepsi Sziget / 10*
- KIE cserkész- és nyomkereső vezetők találkozója / 10*
- Evangélikátorok világkonferenciája / 12*
- Jelképeink / 14*
- KIE a Világkiállításon / 16*
- Bonnyai Sándor, az Evangélikus KIE utolsó titkára / 18*
- Kánaáni-magyar szószedet: Látás, látomás, álom / 20*
- Keresőkről keresőknek (Internet II.) / 21*
- Balla Zsófia: Zsoltár / 22*
- Téma: Kezdet és újrakezdés / 23*
- Diákélet az egyetemen / 24*
- Nem véletlenül kell itt lennem / 25*
- Kerestem a helyem / 26*
- Újrakezdés / 27*
- Könyvajánlat / 30*
- Gondolatok, gondok az egyesületi és gyülekezeti életből
(Kényes kérdések) / 31*
- Feszültségek az ifjúság és a gyülekezet idősebb tagjai között
(Kényes kérdések) / 34*
- Játék / 38*
- Lapunk szerzői és munkatársai / 39*

Nem tudom, mikor kezdődött személyes kapcsolatom az Istennel. A szüleim ugyanis igyekeztek keresztyén szellemben nevelni. Édesanyám megtanított imádkozni, és már ötévesen szerepeltem a templomi karácsonyi ünnepségen. Nos, ezzel nem henecegni akarok, csak azért említem, hogy jelezzem: már korán kapcsolatom volt a református vallással. Később jöttek a hittanórák és végül a konfirmáció. A probléma azonban ebben a „végül”-ben rejlik. Valahogy tizennégy évesen nagyon éreztem magam és a gimnáziumba menvén elkerültem otthonról. A templomban ünnepeken is aligha lehetett látni. A kollégiumi életben a kamaszkor kísértései fokozottan jelentkeztek, és mivel nem ügyeltem arra, hogy az Úrral szoros kapcsolatban maradjak, sokszor győztek azok felettem. A baráti kör követelményei, a „na majd én megmutatom!” viselkedés kép telenné tett arra, hogy az Istennek tetsző magatartást tanúsítsam.

Az iskolám kemény követelményeket támasztott a diákokkal szemben, és nem volt mese – ezeknek meg kellett felelni. Azonban egy jó dolgozat, vagy felelet után sajnos nem a vétek nélküli öröm következett. Mindig jöttek a következő napok menetrend szerinti lelki ismeret-furdalásai („mit szólnának a szüleim, miért tettem már megint?”).

Nem mondhatom, hogy az a nagyon beleváló bulizós fiú voltam, s azt sem, hogy elszakadtam volna az Istentől, de

azt igen, hogy távol voltam tőle. Akkor még nem tudtam, hogy ez a gond, csak azt éreztem, hogy sóvárgok valamiféle boldogság után, amit nem tud megadni egy 5-ös, vagy nem tudnak megadni a barátok sem.

Így telt el négy év, amikor az egyetem kezdetén találkoztam valakivel, akin láthattam az Úr megváltó kegyelmét. Valahogy átragyogott rajta az Isten szeretete, és lát szott, hogy boldog volt és ezért én irigyeltem őt. Ekkor döbbentem rá, hogy nekem Jézus Krisztusra van szükségem. Kértem, hogy költözzön a szívembe és legyen az én életem ura. Ekkor következett az igazi csoda, ami mai na-

pig is tart: az a Jézus, akiről ugyan voltak ismereteim, fokozatosan átvette az irányítást az életemben. Éreztem (és érzem), hogy növekszik bennem a Krisztus. Szert tettem olyan lelki kincsekre, amelyeknek ezelőtt az én szememben nem igazán volt értéke. Tudom, milyen jó az Úrnak szolgálni, és vágyom arra, hogy tudjam az Istent és felebarátaimat egyre jobban szeretni. Figyelek Istenemre és keresem parancsolatait.

Ha nem felelek meg valamely próbámban, ezt érzem, és tudok bűnbánatot tartani. Ugyanis másképp nincs békességem. Egyre fontosabb számomra, hogy itteni életem fő célja a Krisztussal való találkozás legyen. Mindezekért áldott legyen az Úr!

Kontor Csaba

Bizonyságtétel

Bibliatanulmányozás

„A hűségeshez hűséges vagy, a feddhetetlen emberhez feddhetetlen vagy. A tisztához tiszta vagy, de a hamisnak ellenállsz. A nyomorult népet megsegíted, de a kevélyeket látod, és megalázod. Te vagy, Úram a mécsesem, az Úr fényugarat ad nekem a sötétségben. Veled a rablóknak is nekironok, ha Isten segít, a falon is átugrom. Az Isten útja tökéletes, az Úr beszéde színgigaz. Pajzsa ő mindazoknak, akik hozzá menekülnek. Van-e Isten az Úron kívül, és van-e kőszikla Istenünkön kívül? Isten az én erős menedékem, ő vezeti útján a feddhetlent.”

2Sám. 22, 26-33

Ez a néhány vers Dávid legszebb zsoltárai közül való. Kicsi különbséggel a 18. zsoltár szövegével azonos győzelmi, hálaadó ének. Mikor hangozhatott el ez a spontán, élő bizonyosságtétel Dávid szájából? És miért hangzik el? Az első versből kiderül, hogy amikor Dávidot megszabadítja Isten minden ellensége és Saul kezéből. Dávid szoros kapcsolata az Úrral nem szűnik meg a szabadítás után sem. Szabadulásában, győzelmeiben, sikereiben nem a maga erejét lát-

ja, nem bízta el magát, és nem felejtí el Istenének, az Úrnak igazságát. Neki ad hálát, őt dicsóítja mindenért, amit átélt, megtapasztalt. Ha végigolvassuk a zsoltárt, úgy tűnik, mintha a zsoltáros nem találna elég szót annak a kifejezésére, hogy teljesen az Úrra van utalva. Jó,

hogy ez Dávid szájából hangzik el, mert Dávid életében olyan sok csodálatos szabadulás és dolog történt, hogy némelyek azt Dávid tehetségének, nagyságának tulajdonítják. Dávid ezzel szemben alázatosan mindent az Úr kezéből valónak vall és ezzel őt dicséri. Az ember, ha nem is történik vele oly sok csoda, mint Dáviddal, hajlamos saját eredményei, sikerei fölött a saját dicsőségét, igazát látni és láttatni másokkal. Védjük az igazunkat, mégis lelkünk mélyén érezzük, hogy nem a miénk az igazság. A boldogságot szeretnénk megtalálni, de nem sikerül... Egy mesével hadd illusztráljam ezt.

Az egyszeri legény elindul nagy bánatában szerencsét próbálni. Az útja erdőn vezet keresztül, közben besötétedik. Egy csapdába esett állattal találkozik, kimentí és „jótett helyébe jót várj!” alapon kap tőle egy gyönyörű piros tulipánt. Mikor átadja neki, azt mondja:

„Ezt a virágot tartsd mindig magad előtt és soha el ne dobd - ez majd vezet téged.” A legény megköszöni, s megy tovább az útján. Ekkor észreveszi, hogy ez a szép piros virág világít; maga elé tartja és így látja az utat. Amikor le-letérne a helyes útról, a virág fénye kialszik. Így megy tovább, követi a vi-

rág ragyogását, s megérkezik egy hatalmas sziklafalhoz. Ezen egy hasadékot lát, bevilágít. Egy barlang van előtte. Belép, és ámulva látja, hogy körülötte megannyi kincs: gyémánt, rubin, mindenféle drágakövek ragyognak. Ledobja

Bibliatanulmányozás

a virágot és markolja a kincseket. Megtömi a tarisznyáját, zsebeit és megy tovább. Gazdaggá lett, megvehet mindent, ami eddig hiányzott. Bemegy az első városba, amely útjába akad és vásárol. Fizetni akar, benyúl a tarisznyájába, a pultra szórja gyöngyeit. Döbbenet látja, hogy ezek csak kavicsok. Kiönti az egészet, a zsebéből is előszedi - az is csupa kavics, értéktelen kő... S akkor jut eszébe az intés: a virágot soha el ne dobd! Annak a virágnak a fényénél, annak a varázslatos hatása alatt a kavicsból drágakő lesz, de nélküle a drágakőből is csak kavics.

Dávid Isten igazságáról beszél, mert az igazság viszonyfogalom, az ember tette egyáltalán nem közömbös Isten előtt. Kinek-kinek igazsága szerint fizet meg. Isten igazságához azonban az is hozzátartozik, hogy az alázatosokat megszabadítja, míg a kevélyeket megalázza. A méces/szövétnek kedvelt kép az Ószövetségben:

– A tűzoszlop Izrael előtt jár és vezeti a népet (Ex 13, 21-22).
– A templomi szövétnek, gyertyatartók (Ex 25,31-39; 1 Sám 3,3...), ami szintén Isten állandó jelenlétére emlékeztetett.
– Lábam előtt méces a te igéd, ösvényem világossága. 119. Zsolt 105. A sivatagban éjszaka úton levők kis mécesest kötöztek lábukra. Ez nem csak a következő lépést világította meg, hanem sok más rájuk leselkedő veszélytől is védelmet jelentett, mint pl.: a mérges kígyóktól.

A Bibliát aki meg akarja érteni, azt tapasztalja, hogy egy-egy rész önmagában nem mindig érthető, magyarázatra,

kommentárra van szükség a megértéshez. De azt is tudjuk, hogy a Szentírás önmagát is magyarázza, egyik Ige a másikat, utalások és hivatkozások segítik az igeolvasót, hogy mind jobban megismerje a szöveg és a kor összefüggéseit. Ennél a Zsoltárnál is így van, amit az első versben láthatunk is: „Dávid bizonyoságtétele abból az időből, amikor Saul embereket küldött, hogy tartsák szemmel a házát, és öljék meg.”

(1Sám. 19,11)

Ez a bizonyoságtétel könyörgés és egyben hitvallás. Egy különös helyzetben született, amikor Saul emberei Dávidot halálra keresik és üldözik. De mi volt

---

„A hűségeshez hűséges vagy, a feddhetetlen emberhez feddhetetlen. A tisztához tiszta vagy, de a hamisnak ellenállsz.”

---

az oka ennek a halálos parancsnak? Ezt is Sámuel könyvéből, az előző 18. rész 28-29. verséből tudjuk meg: „Saul azonban látta, hogy az Úr Dáviddal van, és Mikal, Saul leánya szereti őt. ezért még jobban félt Saul Dávidtól, és ellensége lett Dávidnak egész életére.” A féltékenység, az irigység, félelem érzései ellenséges indulatot váltottak ki a királyban és a leghűségesebb embere, Dávid ellen irányította. Ha a történet tőlünk több ezer évre van is, ezek az érzések és tapasztalatok egészen közel hozhatják. Hiszen ki ne csalódott volna már a legjobb barátjában? Ki az, akit nem sértettek, bántottak meg méltatlanul durván épp azok, akikkel jót tett. Sokszor azonban nem csak elszenvedői vagyunk ilyen emberi ítéleteknek, hanem okozói is. Előítéleteinkkel, szavainkkal,

Bibliatanulmányozás

a féltékenység és irigység odáig is juttathat, hogy sokszor ölni tudnánk. Még a barátaink, sőt rokonaink felé is ellenséges indulattal vagyunk, ha engedünk azoknak az érzéseknek, hangulatnak, ami Saul hatalmába kerítette.

Dávidot halálos veszedelme, méltatlanul szenvedett üldözése még inkább az Úrhoz fordítják. Ő most sem fordul el az Úrtól, aki eddig megsegítette, oltalmazta, nem saját, vagy emberi erőben, cselszövésben bízunk, hanem egyedül az Úrba veti bizalmát, Tőle kér, vár és kap segítséget. Kilátástalan helyzetében újra az Úrhoz kiált segítségért, és nem esik kétségbe.

Pál apostol szavai jutnak eszembe a 2. Korinthusi levélből, amikor Isten erejéről ír, mely cserépedényekben van.

„Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy ezt a rendkívüli erőt Istennek tulajdonítsuk, és ne magunknak: mindenütt szorongatnak minket, de nem szorítanak be, kétségkedünk, de nem esünk kétségbe; üldözöttek vagyunk, de nem elhagytak, letipornak, de el nem veszünk; Jézus halálát mindenkor testünkben hordozzuk, hogy Jézus élete is láthatóvá legyen testünkben. Mert életünk folyamán szüntelen a halál révén állunk Jézusért, hogy a Jézus élete is láthatóvá legyen halandó testünkben.”
(2Kor.4,7-11)

Volt egy közös vonás Dávid és Pál életében. Ez pedig az volt, hogy a halál tor-kában is, méltatlan üldözések és szenvedések közepette is *Istent dicsérték* imádságban, énekléssel. Dávid így fogalmaz: *„Én pedig hatalmadról énekelek, magasztalom minden reggel hűségedet.”* Ugyanaz a lelkület hatotta át Isten embereit a megpróbáltatások idején. Vajon bennünk megtalálható-e ez a teljes ráhagyatkozás, Istentől való függés és az Istendicsőítő bizonyágtétel

lelkülete? Mi hova menekülünk a vész-helyzetben, kiben bízunk, miben re-ménykedünk? Dávid sokszoros tapasztalatból mondja, hogy *„Te vagy az én erőm, rólad zeng énekem. Erős várom az Isten, az én hűséges Istenem!”* Hűséges volt Istenéhez, útjait megtartotta, Őt Istenként tisztelte és szabadítását naponként tapasztalta. Ellenben az ellenségei, akik életére törtek, Istennel nem foglalkoztak. Üldözői nem sokba veszik Dávid Istenhez fordulását, azt mondják: *„kicsoda hallja?”*, azaz mellő-zik, figyelemre sem méltatják Istent. Dávid a kóbor kutyákhoz hasonlítja őket, melyek este élelmet keresve bebarangolják a várost, és ha nem laknak jól, vonítanak. Azonban egyszer az Isten nélkül élő népek és emberek is meg fogják látni az Isten dicsőségét, és akkor jaj azoknak, akik az Istennel szembefordul-tak, őt gúny tárgyává tették, vagy semmibe vették. De véget ér a szenvedés, megpróbáltatások, nyomorúság azokon, akik kitarítottak az Úr mellett és nem hallgattak el az Istent dicsőítő éneklés-

ben, az Ő akaratának való engedelmességben. Emberi alávalóság, galádság nem szabad, hogy elhallgattassák a hit énekét, amelyben Isten ereje nyilatko-zik meg a hívők között. Ha a gonosz erői belülről, vagy kívülről próbálkoznak is leteperni, együtt énekelhetjük Dáviddal, Pállal, Lutherrel és hitünk hőseivel:

„Erős vár a mi Istenünk, jó fegyverünk és pajzsunk.” (RÉ: 390. 1-6)

ifj. Dani László

Tudod-e...

...hogy az Újszövetség két görög fogalmat használ az „ÚJ”-ra? Kevés kivétellel mindkettőt csak újnak tudjuk fordítani a magyar nyelvben, de érdekes odafigyelni a különbségekre.

Az egyik a „neosz”, jelentése: friss, fiatal, új. Ennek lényege azonos a korábbival, csak újkeletű, később alapított. Utal ez a következő nemzedékben kapott, hozott újra, vagy a friss borra, újsütetű kenyérré, stb.

A másik a „kainosz”, jelentése: új. Ennek lényege is új, azaz egészen más, mely talán nem is hasonlít az előzőre. Ezt a kifejezést használja Jézus az „új szövetségre” (Mt 14,24). De Pál is hasonlóképpen az „új emberre” vonatkozóan (2Kor 5,17; Gal 6,15; Ef 4,24, stb.). De erről van szó a Jelenések könyvének ígérésében is az „új ég és az új föld” vonatkozásában (Jel 3,12 - 21,1-5).

Mindannyian érezzük a kettő közötti különbséget, s mégis nehezen gyakoroljuk. Sokszor nem telik erőnkből, kérésünkben az „egészen újra”, mi csak valami frissebbet akarunk. Nem akarunk egészen új emberek lenni, mert még ránk sem ismernének (pedig az lenne az igaz!), csak néhány olyan vonást szeretnénk beépíteni jellemünkbe, ami újdonság erejével hat. Az, hogy az óembernek el kell halnia, s az újnak kell életre kelnie, már egészen nem szimpatikus. Még hogy az egyéniségünk érdekességeit elveszítjük! Nagyon is szeretjük a magunk óemberét. S ez a legnagyobb veszély a keresztyénségben. Mert a két fogalom nem különül el, s így lehetnek képmutatók, akik nem lettek új emberré, csak friss információk alapján épp „újsütetű formációt” vettek fel. Akinél az óember ugyan háttérbe szorul, de csak a nyilvánosság előtt, egyébként a szívük mélyén megmaradnak ónak.

Úgy is elkülöníthetjük a két fogalmat, hogy a megújításra az ember magától is képes. Új kezdetekre, újrakezdésre egy dologban. A valóban új azonban mindig Isten aján-

déka. Az nem izzadságból születik, hanem kegyelemből. Manapság nagy varázsa van minden újnak, minden újdonságnak. Új módszer, új autó, új divat, stb. Ez a fogyasztói társadalom jelképe lett, s mindenkinek stimulálják az érzékeit, hogy elhiggye, az új fogkrémtől boldogabb ember lesz, szinte új életet kezdhet. Néhány évtizede még az volt a jelszó, hogy a tartós, jó dolgok, az elnyűhetetlenek az igaziak. Ha egy cipő 20 évig, vagy annál is tovább tart, az volt a siker egy cipésznek. Most az dívik, hogy minden évszakban újat kell venni, mert változott a divat. Mindkettő idegen azonban a nem megvásárolható értékek világában. Ott az új élet, az új szív, új közösség, új értékrend, új gondolkodásmód nem csupán alakítgatása az

„neosz”,
jelentése:
friss,
fiatalos,
új

„kainosz”,
Ezt a kifeje-
zést használ-
ja Jézus az
„új szövetség-
re”. De Pál is
hasonlóképp-
en az „új
ember”-re vo-
natkozóan.
De erről van
szó a Jelené-
sek könyvé-
nek ígérésé-
ben is az „új
ég és az új
föld” vonatko-
zásában.

addigiaknak. Ezek valóban lényegük szerint újak. Itt teremtési feladatkörről van szó, mely a mi Atyánk része.

A kérdés tehát az, hogy melyik alapján kívánjuk élni keresztyén életünket: a magunk küszködéseivel, vagy Isten újjáteremtő kegyelme által. A legszebb újember-jellemzés a Kolossé 3,12-17 versei. Előtte le van írva az óember jellemzése is (5,8-10). Érdemes tükröbe nézni, s őszintén megállni Istenünk színe előtt. Hogy is állunk ezzel a kérdéssel?

Toldozgatott-foltozgatott hitünk, viselkedésünk, mások példáján tanult kegyességünk szívből jön-e? S mi is lakik a szívünkben? Új kezdethez, új szívet kérjünk: Ezékiel 36,26-27. *Fodorné Ablonczy Margit*

Küldöttgyűlés

A Magyarországi Keresztyén Ifjúsági Egyesület 2000. szeptember 9-én tartotta küldöttgyűlését Budapesten. Ez alkalommal a küldöttek módosították az Alapszabályt, valamint tisztségviselőket választottak az alábbiak szerint:

Elnök: Lupták György
evangélikus lelkész, Kiskőrös

Alelnök: Dobos Pál
közlekedési ellenőr, Budapest

Kincstárnok: Binder Edit
pénzügyi munkatárs, Paks

Választmány:
Kisantal Zsuzsa

tanárnő GyET-en, Kálóz

Martonné Szalóky Eszter
gyógytornász, GyES-en, Pápa

Mező Zoltán
nyugalmazott gépészmérnök, Bp

Szóke Judit
egyetemi hallgató, Kiskőrös

Vancsai József
evangélikus lelkész,

Bakonyszombathely

Hüttner Regina
egyetemi hallgató, Tatabánya

Kisbusz

Az MKIE 9 fős kisbusza, mely elsősorban a KIE missziói szolgálatát hivatott segíteni, szabad kapacitása idején kölcsönkérhető. A feltételekről és a buszfoglaltságról információt tud adni:

Dobos Pál 1022 Budapest Rókushegyi lépcső 9/b.

Tel.: 3167452,

e-mail: pdobos@drotposta.hu

Munkatársképzési és gondozási bizottság

Az októberi KIE-napok keretében áttekintettük a munkatársképzés jelenlegi helyzetét, és új koncepció kialakításán dolgozott egy hét fős munkacsoport. Döntés született az igények fel-

méréséről, egy DISL szeminárium és egy munkatársi hétvége megszervezéséről. Megfogalmazódott a csoportokban dolgozó munkatársak gondozásának szükségessége.

Táborszervező szeminárium

A Munkatársképző bizottság 2000. november 3-5. között Albertiben tartotta táborszervező szemináriumát.

Előadások és előadók voltak:

Misszió a táborban – Lupták György evangélikus lelkész, Kiskőrös

A vezetők közti egység – Denke Villó, Martonné Szalóky Eszter

Lelkigondozás a fiatalok közt – Bölcsföldi András református lelképásztor, Kecskemét

Minden szabad, de nem minden használ – Koczor Györgyné evangélikus lelkész, Pápa

Tábori higiéné, pályázatírás – Marton Tamás KIE-titkár, Pápa

2001. évi programtervek

- DISL szeminárium
- Országos tábor westbundiakkal együtt – itt ünnepeljük a 10 éves újjáalakulásunkat
- Sporttábor
- Választmányi képzés
- TS tábor
- Gospel tábor
- KIE missziói hétvége – március 23-25.
- Csendeshétvége
- Küldöttgyűlés
- PG ülés két alkalommal
- TS hétvége 2001. február 17.

Internet

A KIE honlapját elérheted az interneten a

www.kie.hu címen.

E-mail címünk:

kie@kie.hu

Külügyi referens

A Választmány a szeptemberi ülésén 2001 január 31-ig Denke Villót bízta meg a külügyi feladatok koordinálásával.

Tel. (mh): 266 40 83, e-mail: denke@office.mta.hu

KIE nap Békéscsabán

A Magyarországi KIE újkori története kerek évszámhoz közeledik: 2001-ben tíz éves múltra tekinthet vissza.

Azonban ennél jóval nagyobb kerek évfordulókat is ünnepelhetünk. Ezek sorába simulhatott bele a Békéscsabán, 2000. október 28-án rendezett egész napos alkalom. Ekkor emlékeztek a régi KIE tagok a 60 évvel ezelőtti megalakulásra és az ezt követő lelkiekben, dinamizmusban és eredményekben gazdag időszakra. Eredeti dokumentumokból készült kiállítás is segítette az emlékezést. A közös úrvacsoravétel alkalmat adott régi terhek Isten előtti lerakására. A nap folyamán a szeniorok megismerkedhettek a mai KIE eszközeiben, módszereiben más, de célját tekintve azonos tevékenységével.

A találkozóan a Békéscsabai Evangélikus Egyházközség adott otthont. Külön köszönet illeti Bánszki Mihályt, aki szeniorként motorja volt ennek az emlékeztetés napnak.

Tinkó János alapító tag

Keresztény Ifjúsági Találkozó

“Szétszakadozásra hajlamos nép vagyunk, de földrengés után, árvíz közepette vagy épp egy olimpiai küzdelem kedvéért össze tudunk fogni. Ilyenek is folyton adódnak, de még nagyobb a kihívás szellemi-lelki téren. Állandó spirituális földrengésben, ideológiai árvízben élünk. Nem engedhetjük meg

magunknak, hogy közösségeink szétforgácsolódjanak, erőink egymással szemben elpazarlódjanak. Kitartó imával, fellelős barátkozással el kell kezdenünk előkészíteni a keresztény egységet, melynek Krisztus akarata szerint már rég késsen kellene lennie, s mellyel szemben éppen mi magyarok

“Újra gyökeret vernek lenn, és gyümölcsöt hoznak fenn. A Seregek Urának féltő szeretete műveli ezt.”

(2 Kir. 19:30-31)

Már második alkalom, hogy a KIE Csendeshétvégéjét Velencén a Timóteus házban rendeztük meg. Idén is hatvan feletti résztvevő szorongott esténként a szálláshelyen, ebédlőben, padlón. Brunner Vilmos Ezékiás király történetéről, Dani Eszter gyökereinkről, Bakay Péter a keresztény élet dinamikájá-

ról, és Lupták György a Lélek gyümölcséről tartott előadásai, és Bölcsföldi László tiszteletes úr istentisztelete adták a vezérfonalát csoportbeszélgetéseinknek, közös imádságainknak. A hagyományos, “beszélgetős” csoportokon kívül dráma- és tinicsoport is alakult. A komoly lelki programok mellett volt idő játéokra, táncra, pantomimra, ebéd utáni sétára, beszélgetésre. Köszönet Istennek a találkozásokért!

Csendeshétvége

2000. szeptember 15 – 17.

az elmúlt évezredben annyit véteztünk. Ki fogna neki ennek, ha nem Ti, az új évezred első keresztény nemzedéke? Ez a találkozó, mint a hazai történelmi egyházak ifjúságának közös műve a maga nemében első és a jubileumi évben egyetlen. *Fiatalkodtunk, jó, hogy belevágtunk. Az új évezred jól kezdődik, ha a Szentlélekre hallgatva csináljátok.*” – olvashattuk a három történelmi egyház meghívójában, Balás Béla (Beton) katolikus püspök üzenetét. A Keresztény Ifjúsági Találkozó 2000. október 21-én a Petőfi Csarnokban kétezren vettek részt, különböző felekezetű fiatalok.

A maga nemében első ökumenikus fesztivál keretében a tanúságtételektől a bábszínházig, a rockkoncertektől a fáklyás felvonulásig minden volt, ami megérinthatett, elgondolkodtathatott, szórakoztatott.

A Magyarországi KIE részéről a Kiskőrös Ten Sing mint fellépő, és Marton Tamás titkár mint szervező vettek részt a találkozón.

2000. Pepsi Sziget

A szigetelők legalább egy százaléka megfordult a Közös Pont sátorban

Budapest – Az idén már kicsinek bizonyult a Pepsi sziget területe, hiszen több tízezren voltak kíváncsiak – az egyre több fiatal számára – a nyár csúcspontjának számító bulira. Az egyhetes együttlétben, idén először, részt vettek a történelmi egyházak is. A *Közös Pont* sátorban komoly sikert könyvelhettünk el: a szigetelők legalább egy százaléka ugyanis megfordult itt.

Rihay Szabolcs, evangélikus lelkész a sátor egyik szervezőjeként fontos előrelépésnek tartja ezt, és reménykedve tekint a jövőbe:

– Fantasztikus, hogy az egyházak kimentek és olyan programot szerveztek a Szigeten, amelyre eddig nem volt példa – kezdi beszámolóját, amikor az első benyomásairól faggatom.

– Az egész együttlétnek számomra az a nagy tapasztalata, hogy nem feltétlenül

istentiszteletekkel kell kiállnunk a világ elé, hanem valamilyen „fogyaszthatóval”, olyan látványosan nem egyházas programmal, mint például a *Horizontfeszégetés*, vagy a *Láthatatlan Színház*. Dinamikus, jövőben gondolkodó képet kell mutatnunk magunkról ahhoz, hogy a Sziget látogatóit megérintsük. Egy nagy kivívás! Tudatosná kell tennünk az emberekben azt, hogy nem a betokosodottak gyülekezete az egyház, hanem nyílt szívű fiatalok is vannak közöttünk. Volt, aki azt állította, hogy megható, hogy ennyire harcolunk egy veszett ügyért. Igen, veszett ügy, ha nem modernizáljuk, ha nem fordítjuk le a missziói parancsot a huszadik század nyelvezetére. Ki kell tehát menni, és el kell beszélgetni az emberekkel. Arról, hogy van még értelme. Hogy van még mondanivaló – véli Szabolcs, aki szerint a jövőben is meg kell maradni azoknál a programoknál, amelyekkel a színre léptünk a sokszínű kavalkádban.

– Az embereket legjobban megmozgató, „szóra bíró” program a *rajzolás* volt. Naponta átlagosan 250 rajz készült. Voltak visszajáró lelkek, de a többség egyszer és először jött. Jutalmul mindenki csokit kapott. Sokan jöttek hozzánk csak ezért, és voltak, akik „festősátornak” neveztek el bennünket, de voltak olyanok is, akik a rajzolás után még egy órán keresztül beszélgettek velünk. A témák – Isten, bűn, halál – sokakat megmozgattak. Volt egy lány, aki egyik nap jött, rajzolt, az-

2000. Pepsi Sziget

tán másnap már segített kirakni a képeket – meséli Szabolcs, aki azt is elárulta a Vezess olvasóinak, hogy min kellene csiszolni jövőre:

– Jövőre jobban meg kell szervezni a dolgokat, mert csapnivaló volt a reklámmunk. Érdeemes lenne a sátorra több pénzt ráfordítani, mert az érdeklődés akkora volt, hogy kétszer ekkora területet is meg tudtunk volna tölteni tartalommal. Beszélgettünk arról, hogy ingyen ételt is kellene osztani, mert hozzánk, keresztényekhez jobban hozzátartozik az „éhes voltam és ennem adta-

tok” gondolata, mint a Krisna tudatú hívőkhöz. Ami azonban a legfontosabb lenne, az az, hogy több munkatársunk legyen. Sajnos sokakat el kellett küldnünk azzal a felkiáltással, hogy jöjjenek vissza egy óra múlva, akkor lesz csak emberünk. A *Láthatatlan Színház*-nál is több segítőre lenne szükségünk. Még most is érzem azoknak az ölelését, akik végigmentek az érzékelhető „Életúton”. Tudom, hogy sikerült nekik adnunk valamit.

Ezért érdemes csinálni.

Bolla Zsuzsanna

KIE cserkész- és nyomkereső vezetők találkozója

ESG találkozó 2000. október
14-17.; Szent György, Szlovákia

Egy nagyon szép, régi kolostorból kialakított keresztyén konferencia központban kaptunk helyet Szlovákiában, *Svaty Jurban* (Szent György) Pozsonytól 20 kilométerre.

Tizenkét országból érkeztek cserkész és nyomkereső vezetők, melynek *Loco Motivate your Movements* (Kb.: Tedd érdekeltté a csapatod helyben) volt a címe és témája. (Egyébként Fecót kérték fel a zenei feladatok ellátására.)

Az egyik fő program a nyári franciaországi *Jamboree* értékelése volt. Mivel ez a találkozó volt az első nemzetközi tábor, így méltó módon a szervezők komoly munkáját dicsértük meg először is, de építő kritikák is elhangzottak.

Egy lengyel előadótól a témával kapcsolatban élményszerű szerepjátékkal gyakorlatiassá tett előadást hallgathattunk meg. „*Kutassuk az érdeklődők és a programjaink résztvevőinek igényeit, szükségéit, hogy készíteni tudjuk őket a részvételben, az együttműködésben*” - így foglalhatnánk össze az előadás mondanivalóját.

Csoportbeszélgetések keretében Jézusról, mint motiválóról és az ESG jövőjéről lehetett beszélgetni.

Néhány ügyrendi kérdésben is dönteni kellett: a vezetőségben tisztújítás történt, valamint szó

esett arról, hogy négy főről hat főre bővítenék ezt a testületet.

A jelenlévők úgy döntöttek, hogy az ESG is részt vesz 2003-ban a 30 éves EAY-t (KIE Európai Szövetsége) megünneplő rendezvényen.

Szombat délután közös játékban vettünk részt. Egy közeli várromot kellett bevennünk, majd papírlabdákkal háborút viseltünk, de rádióadó jelkeresős versenyre is futotta időnkéből és energiánkból. Vasárnap a szokásos istentisztelet keretében vettünk búcsút egymástól.

Jövőre ugyan ez lesz a helyszíne az ESG találkozásnak, és terveink szerint fiatal nyomkeresős vezetőknek is tartunk tréninget ezzel egyidőben.

Szikora István és Antal Ferenc

evangélizátorok világkonferenciája

„Meggyőződésem, hogy a legnagyobb tett, amit valaha is tehetünk emberszeretetünkől fakadóan az, hogy elmondjuk, Isten szereti őket a Krisztusban”

Billy Graham

2000 július 29. és augusztus 6. között a hollandiai **Amsterdamban** került megrendezésre a világ eddigi legnagyobb prédikáló evangélista konferenciája, melyen 209 ország küldöttei vettek részt összesen több mint tízezren. A világ legkülönbözőbb kultúrköréből származó evangélistákat az időkét és kultúrákat átívelő evangélium és annak vágya forrasztotta egységbe, hogy egymás megerősítsék a XXI. században való szolgálatban.

Billy Graham mély meggyőződése az volt, hogy ezt a konferenciát a következő nemzedék felkészítésének szenteli, azért, hogy a **Billy Graham Evangélizációs Társaság (BGEA)** szolgálata nyilvánvalóan túlmutathasson egyetlen ember életén és szolgálatán. A fáklyát tehát a következő generáció kezébe adta, hogy világítsanak ott, ahová eddig még nem ért el az Evangélium világossága. Billy Graham így fogalmazta meg a konferencia célkitűzését: „*hogy felfedezzük, hogyan lehetnénk hatékonyabbak Isten Országának terjesztésében itt a földön. Ez mégis csak lényegi része a Krisztusszolgáló életnek.*”

Függetlenül a különböző háttérünktől, egyek vagyunk Krisztus szeretetében és elkötelezettségünkben, hogy elvigyük az evangélium üzenetét a világ végéig.”

Ezt a konferenciát megelőzték és előkészítették az 1983-as és 86-os amsterdami evangélista konferenciák, valamint a svájci Lausanne-ban rendezett világ evangélizációs nagygyűlés.

A modern technika vívmányai lehetővé tették az egyes alkalmak élő közvetítését a világhálón. A több mint 25 nyelvre fordított előadásokat a világ élvonalbeli teológusai, misszionáriusai, prédikátorai tartották, mint *Franklin és Anne Graham, J.I Packer, George Carey (Canterbury Érsek), John Stott, Louis Palau, Sami Dagher (Libanonból), Joni E. Tada,* és még sokan mások. A nagy előadások mellett több mint 130 szeminárium és 200 munkacsoport adott lehetőséget az egyes speciális kérdések megbeszélésére. Külön csoportokba szervezték a missziói stratégiák kidolgozóit, a vezetőket és a teológusokat. Én ebbe a harmadik csoportba kaptam meghívást, amit nagy megtiszteltetésnek tekinttem. Ezen munkacsoportok a hét folyamán egy nyilatkozat előkészítésére, majd megfogalmazására vállalkoztak, melyet **Amszterdam 2000** deklaráció címen minden résztvevő magával vihetett. Ebben az anyagban a világ *evangéliumi-evangélikál* köreinek missziói teológiája és jövőképe van megfogalmazva. A deklaráció szövege, valamint a konferencia anyagai, képei angol nyelven elérhetőek a világhálón a következő címen: www.amsterdam2000.org.

„*Mindnyájan felindultunk és megbátorodtunk a hallott előadások és a Krisztusban testvéreinkkel való találkozás nyomán. Minden eddiginél erősebb elhatározásra jutottunk, hogy Krisztust ismertté tegyük a világ minden részében minden ember számára. Ez a nyilatkozat azért készült, hogy keretet*”

evangélizátorok világkonferenciája

adjon a világevangelizáció megvalósítási terveinek.” (idézet a nyilatkozat előszavából)

Számomra több misszióval kapcsolatos kérdésre is választ adott a konferencia, amiket meg szeretnék most osztani.

1) Valóban a tömegevangelizációs nagygyűlések az evangelizáció leghatékonyabb eszközei napjainkban?

Nos, a konferencia már a programban választ adott a kérdésre. Nyilvánvaló lett, hogy bár a BGEA még mindig rendez ilyen kampányokat, amelyek Európán kívül, de még Európában is nagy tömegeket vonzanak, sem kizárólagosnak, sem elsődlegesnek nem tartja e módszert. Ugyanezt elmondhatnám a *Jézus élete* filmmel kapcsolatban is. Ezeknek a módszereknek ellenzői sokszor nem is látják, hogy nem az a prédikáció, vagy filmvetítés a lényeg, hanem az a háttérmunka, előkészítés, közösségszervezés és utómunka, mely az ilyen alkalmak keretét és – le merem írni meggyőződéssel – hatékonyságát biztosítja.

Az amsterdami konferencia nagy plenáris ülései is csupán a kiscsoportos munka, beszélgetés és imádkozás hátterével tölthették be feladatukat. Több száz módszer, ötlet, forma és eszköz került bemutatásra és elemzésre a munkacsoportokban. Mivel a szolgálatban élő és annak folytatására készülő nemzetközi közösség volt jelen, így a különböző kulturális háttérben szerzett tapasztalatok alapján végezhattük a kiértékelést. Az előadóktól hallott teológiai érvekkel párhuzamosan elég világos képet kaptunk arról, mennyire szükséges a világ elérésében a sokoldalúság és a helyi viszonyokra való alkalmazás képessége. Összességében számomra kiderült, hogy nem a módszer a szent és nem a forma, hanem az üzenet és a közösség.

2) A fundamentalista bibliaértelmezés nem egyfajta leegyszerűsítése az élet nagy kérdéseinek?

Ha arra gondolok, hogy az evangélium megegyezik-e a népszerű traktátusokban olvasható négy lelki törvénnyel, vagy egy bibliai verssel mondjuk a *Ján 3,16*-tal, akkor ez tényleg jogos felvetés. Azonban *J.I Packer* felhívta minden igehirdető figyelmét a konferencián: „Az egész történetet el kell mondanunk, amint erre lehetőségünk van, és olyan teljességgel, ahogyan csak megtehetjük.” Nyilván mindig új dolgokat ismerünk fel, és a friss bizonyágtételnek friss tapasztalatokból, bibliai felismerésekből kell táplálkoznia. Ha azt gondolod, hogy mindent tudsz az evangéliumról, akkor úgy érzem, veszélyesen leegyszerűsítetted azt. Persze a tudatlanság, vagy a bizonytalanság helyett az alázatos hitvallásosság a követendő példa számomra.

3) A közösség fontossága különösen is hangsúlyossá lett számomra. Vajon miért van itthon annyi magányos farkas stílusú evangélizátor, miért nem igyekszik megosztani egyik szolgálattevő örömét és bánatát a másikkal, és miért nem látjuk, hogy az Ó országának és az emberek Krisztussal való találkozásának ügye fontosabb a személyes rendkívüliség és nélkülözhetetlenség szüntelen bizonyításánál.

Sami Dagher Beirutban élő libanoni prédikátor szavaival szeretném befejezni:

„Jézus azt mondta, ti vagytok a világ világossága. Amikor látjuk, hogy a világ sötétségben botorkál, vajon ez nem azt jelenti, hogy a mi világosságunk nem ragyog elég fényesen?”

Bacskai Bálint

„Elbeszéljük a jövő nemzedéknek az Úr dicső tetteit és erejét, csodáit, amelyeket véghezvitt.”
Zsoltárok
78:4

Jelképeink

Akarva-akaratlanul jeleket hordozunk magunkon. Jelkép lehet egy hosszú vagy éppen egy felnyírt haj, egy cipő, egy póló, sokszor több is, mint amit tudatosan hordozunk. Magunk is járkáló reklámtáblákká válunk – felhúzva sok-sok olyan ruhadarabot, melyek valakinek hasznót hajtanak. Gondoljunk csak a teniszezőkre vagy a focistákra: mennyi pénzt kapnak egy-egy kis jelképért, melyet ruhájukon hordanak. „Jelbeszéd az életünk...” – hangzik fel még ma is a jól ismert sláger.

csillag, mely a bethlehemi csillagot jelenti, református templomok tornyán látható

A nagy kérdés az, hogy mi észrevesszük-e a jeleket? Mások jelzéseit?

Elsősorban azokat a jeleket észleljük, melyek egyértelműek, s benne vannak a nemzetközi jelkép-szótárban. (Intés – „gyere ide”, ujjakból pisztolyt formáló kéz: „véged van” stb.) És vannak non-verbális jelzések is, melyeket nem olyan könnyű észrevenni, mint a többi. Gondoljunk egy elveszített kézilabda mérkőzés után lehajtott fejekre. Korábbi iskolámban az volt a szokás, ha valakinek gondja volt, az a padra dőlve, arcát kezébe fúrta, s akkor biztosan odament hozzá valaki...

Luther rózsza, az evangélikus egyházban használatos szimbólum

Egyházi életünkben is vannak jelzések. Gondoljunk a felállást mutató papra az istentiszteletken, vagy imádkozásnál: a zsidók eltakarják szemüket, mi pedig összekulcsoljuk kezünket. Ez azt jelenti: „most ne zavarj: Istennel vagyok közösségben”. Folyamatosan alakulnak ki újabb és újabb jelzések (egyre gyakoribb kép: az utcán áll valaki a forgalom közepében és telefonját nyomogatva nézi: kapott egy újabb SMS-t), s ha a számítógép monitorján fellelhető jelekre gondolunk, kimondhatjuk: szinte végtelen sok jel van, s nem biztos, hogy képesek vagyunk mindet befogadni. Erősen szelektálnunk kell a hozzánk érkező információkat, s csak a számunkra fontosakat kell kiszűrni, különben elveszünk az ismeretek erdejében. Egy példával szemléltetve: az autóvezetés során sem veszek minden jelzést észre, ami számomra nem hordoz lényeges információt, azt vezetés közben kihagyja a szemem. De ha az fontossá vá-

hal, ikhtüsz – betűszó: Jézus Krisztus Isten Fia, Megváltó

lik, akkor észreveszem. Ilyen pl. a benzinkút jele, ha tele van a tankom, nem veszem észre, de ha sárgán villog a lámpa, akkor keresem a töltőállomás tábláját.

S ez igaz lelki életünkre is. Vajon észreveszünk-e a világ szeretet-hiány jeleit? Sok irodalmi alkotás, film szól ma az ürességről, a magányról, a szenvedésről, melyek mind-mind jelzések a hívó világ felé. A római levél 8. részében Pál nagyon érzékletesen írja le ezt a hiányt: „Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.” Ezentúl nemcsak az a kérdés, hogy mi észrevesszük-e mások jelzéseit, hanem az is, hogy benünket észrevesznek-e?

Mi vajon jelekké válunk-e mások számára? Hordozzuk-e keresztyénységünket magunkon?

Ez külső és belső jelképeket, jelvényeket egyaránt tartalmaz. Amit kívül viselek, annak belül is igaznak kell lenni. Merjük-e ma hordani e jeleket? Vannak korok, amikor tilos volt pl. keresztyénység jelképeit hordozni. Az első keresztyének ezért olyan jellel kezdték egymást felismerni, mely azután megmaradt mára is. A *hal (ikhtüsz)* jelét rajzolták a homokba, ha egy másik keresztyénnel szerettek volna beszélni. (Szépen megörökítette ezt *Sienkiewicz: Quo vadis?* c. regénye). Egy idegennek közömbös volt a hal ábrája, de a másik hívőnek fontos. (Az autón hordott halat ma is sokan nem értik, olyan szimbólumnak gondolják, mint sok száz matricát. De a másik vezetőt jó érzéssel töltheti el, hogy egy testvére hajt előtte.) A rendszerváltás előtt sem nézték jó szemmel, ha valaki keresztyén jelképeket hordott. De milyen jó volt egymásra mosolyogni egy villamoson, vagy ráköszönni valakire, akinek a dzsekijén ott volt a hal. Jó ismert jelzést látni egy másik emberen.

Nem sokat ér azonban, ha ez csak külső jel. Gondoljunk csak a kereszt kultuszára. Aki nyakában keresztet hord, az nem biztos, hogy hívő keresztyén, pláne ha ujjnyi vastag aranylánccon lóg... S milyen félreértés ékszerként hordozni egy kín-

Jelképeink

zó-kivégző eszközt, ha nem kapcsolódik hozzá a hit megvallása. (Ennyi erővel kis guillotine-t is hordhatna valaki, vagy kicsinyített villamosszéket, injekciós tűt.) Egy keresztényen jelképnek a hordása ma is hitvallást jelent. Vállaljuk-e, ha rákérdeznak: „Te miért hordasz a nyakadban, zakódon, kocsidon: keresztet, csillagot, halat?” S vállaljuk-e esetleg a bántást, a megaláztatást és a gúnyt, a hátunk mögötti összevetést is? A lelki harcot, melyet egy jelkép is kiválthat. S csak akkor van értelme hordani valamit, ha belsőleg is azonosulok vele.

Nemcsak a külső a lényeg tehát, hanem a mögötte levő tartalom is. Hiszen a jelkép csak képe a jelzett dolognak – mint egy fénykép –, s nem azonos azzal. Utal rá, hogy van valami, amit érdemes kutatni.

Van, akinek az egész élete lesz jelkép. A Zsidókhoz írt levél azt mondja: „*Ne feledkeztek meg vezetőitekről, akik az Isten igéjét hirdették nektek. Figyeljetek életük végére és kövessétek hitüket.*” (Zsid 13,7) S itt először azokra gondolhatunk, akik életükkel, vagy meghalásukban mutatnak példát: *Albert Schweitzer*, aki a fényes koncerttermeket felváltotta az afrikai szegényes nádkunyhóra; *Maximilian Kolbe* atyára, aki önként választotta a halált társa helyett a haláltáborban; *Bonhoeffer*, akit hite a német nemzeti egyházzal szemben hitvallásra készítetett, és hosszú börtön után a háború befejezése előtt egy hónappal lötték le; *Teréz anyát*, akinek fontosabb volt mindennél az, hogy szegény emberek emberhez méltó körülmények között haljanak meg; *Martin Luther Kingre*, aki vállalta népe sorsát egy (faj)gyűlöletes világban...

De gondolhatunk ismeretlenek sokaságára is: egy idős lelkészre, tanítóra, akik példát adtak nekünk emberségből, magatartásból, hitből. Jézus világosan kimondja az evangéliumokban: „*Ti vagytok a föld sója, a világ világossága*”: Jelképpé lehet egész életünk. Magatartásunk, hitünk, hozzá-

állásunk és engedelmisségünk is. *Móricz Zsigmond Fáklya* c. regénye egy fiatal papról szól, aki a teológia stúdiumok barátságos világa után találkozik a valósággal, a gyülekezetekben meglévő szinte képtelen elvárásokkal, saját hite, kitartása végességével. A „valóság” fel is örli erejét, s mindaz, amire elhivatást nyert, a „világítani vágyás” szép lassan kialszik belőle. A faluban kitörő hatalmas tűzvészben aztán mégis betölti hivatását, hiszen a mentésben, a falu értékeinek, embereinek védelmében, mint világító fáklya, mint hatalmas lángoló felkiáltójel hal meg másokért.

Az első keresztények egy-két szavas hitvallásával vigyük magunkkal: *Christianus sum* – keresztény vagyok, vagy csak egyszerűen: *Credo* – hiszek.

Vállaljuk magunkat, hiszen jelek, példák lehetünk mások számára.

Bölcsföldi András

galamb, a Szentlélek szimbóluma a Bibliában

IHS – Iesus Hominum Salvator, Jézus az emberek Megváltója

kakas, Péter áruására utal, református templomok tornyán látható (főleg Svájcban és Németországban)

a görög ábécé két betűje a khi és a ró, Krisztus szó kezdőbetűi

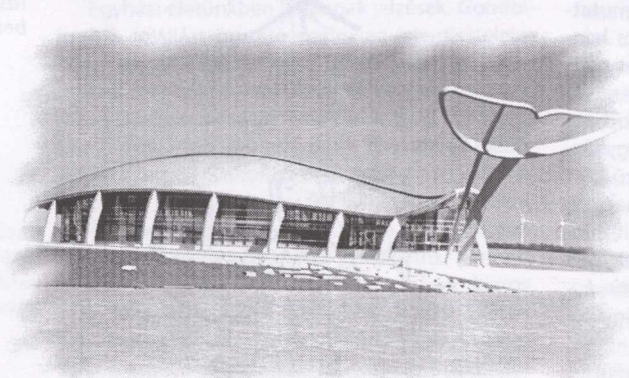

KIE a Világkiállításon

Mikor ezeket a sorokat írom, lassan már a zárásra készülődnek Hannoverben. Készülnek majd a statisztikák meg a zárómérlegek, hányan voltak, megérte-e?

Nekem nagy élmény volt. Persze, aki önkéntesként dolgozott ott egy hónapot, biztosan alapsabban élhetett át mindent, mint én, aki a *Kiskőrös Ten Singgel a Ten Sing Mega Event* öt napját élttem át Hannoverben. S ebből az öt nappól három nap volt szabad belépésünk a világkiállításra. S hogy ez alatt a három nap alatt a Ten Sing-próbák mellett az ember lehetőleg mindent szeretett volna megnézni, nemcsak a „Cetét”, a KIE pavilont. Mert látni kellett a magyar pavilont, a finnnekét, a hollandot, de éppúgy az afrikaiakét, az ázsiaiakét, s emellett a téma pavilonokat is, – no meg ami még belefért. (S a szubjektív emlékek: a Humboldt Iskola tornatermi padlóján töltött éjszakáktól elgémberedett derekam, vagy a sok kutyagolástól szerzett négy kapitális víz hólyag a talpamon, ha ezekről is mesélhetnék...)

Pavilion of Hope – a Remény Pavilonja. Ez volt a neve a CVJM, a német KIE, valamint a német *Evangéliumi Alliansz* és egy keresztyén jótékonyági szervezet által közösen épített pavilonnak. Hatalmas hal formájáról röviden mindenki csak „Cet”-nek, cethalnak nevezte. Megjegyzendő, hogy egy független zsűri megnézve a világkiállítás összes pavilonját, kiválasztotta a legszebbnek tartott tízet, s ezek közül egy telefonos szavazás útján a közönség választhatta ki a legszebbet. A tíz

között volt pl. a német pavilon, a magyar is (!), és a „Cet”. Jelen lehettem Kasselben a ProChrist záró kiértékelő konferenciáján, ahol Ulrich Parzany, a

Welcome to the Future

Pavilion of Hope at EXPO 2000

német KIE főttkára személyesen és boldogan jelentette be: a szavazók 85 %-a szavazott a KIE pavilonra. A német pavilon is csak egy százaléknyi szavazatot kapott – Németországban! (Külön szomorúságom, hogy Magyarországon ezt nemigen reklámozták, a magyar pavilonra is lehetett volna szavazni, mert szép volt, megérdemelt volna jóval több szavazatot is.)

A hal forma, mint építészeti ötlet több forrásból fakadt. Jónás története ihlette elsősorban. Az isteni parancs elől menekülő próféta, a ninivei út helyett egy ellenkező irányba induló hajóra szállt. Isten elől azonban nem lehet csak úgy meglógni. Vihart küldött rájuk az Úr, Jónást, mint a vihar okát a tengerbe dobták. A vízben azonban egy hal, egy cet, bekapta. Most kár azon elmélkedni, milyen állat is lehetett ez valójában. A lényeg: ott a cethal gyomrában dőlt el minden Jónás életében, aki ettől kezdve Istennek engedelmessé vált (házi feladat: elolvasni Jónás imádságát Jónás 2,3-10.!) „Az Úrtól jön a szabadulás” – fejezi be Jónás imádságát. A hal gyomra fontos hely lett tehát Jónás számára!

A másik ihlető, a görög ICHTYS, az őskeresztyén jelkép, a hal rajza a homokban. Ami ma is sok autó hátulján hirdeti, az autó tulajdonosa keresztyén (és nem horgász, ahogy megkérdezték már tőlem többször is...).

A pavilon a megszokottól eltérő formájával mindenképpen felhívta magára a figyelmet, annak ellenére is, hogy a világkiállítás egyik sarkában épült fel. Nagyszerű ötletnek tartom, hogy így, ebben a formájában megépülhetett. Mert igazi, missziói ötlet volt. Megjegyzendő: volt még két másik keresztyén pavilon is az EXPO-n, a *Szentszéke* (Vatikán), és az ökumenikus „*Krisztus Pavilon*”. Ez utóbbit én is meglátogattam, jó ötlet volt, sok-sok ökumenikus alkalomnak adott helyet. Ezek része azonban amolyan „háj csőrcs” alkalom volt, püspökökkel, teológiai professzorok-

az Evangélium KIE a Világkiállításon

kal. S ezt most nem minősítésként írom. Mert a valódi misszió eszköze a „Cet” volt!

A pavilon bejárata előtt mindig sor állt. A hal „szája” felől lehetett belépni, ahol egy szabadtéri – félig fedett – amfiteátrumban állandóan történt valami. (Itt lépett fel pl. a Kiskőrös Ten Sing...) Már ez maga is vonzotta az embereket.

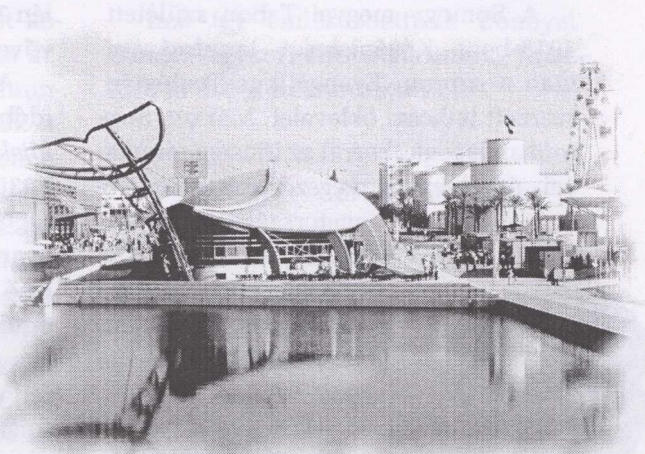
Belépve a pavilonba, egy moziban találta magát az ember. A bejáratnál kapott egy fülhallgatót, s a széke mellett bedughatta és beállíthatta magának a megfelelő szinkronnyelvet. Ha jól emlékszem, hat világnyelv közül lehetett választani. S indult a mozi: egy kb. fél órás rajzfilmet nézhetett meg a betérő, amelynek rendezője tudomásom szerint az amerikai *Steven Spielberg*. A rajzfilm témája a tékozló fiú példázata volt, természetesen egy érdekes, mai beállításban. Nekem tetszett, elgondolkodtató és felrázó volt. A rendező a példázatot kiemelte a bibliai-ókori környezetből, s maivá tette napjaink filmes/animációs eszközeivel és a kiegészítő szerepekben megjelenő mai filmes figurákkal. Mikor én láttam, telt ház volt, csöndben néztük végig a filmet. A kijáratnál pedig mindenki kapott egy hat nyelvre lefordított imádságot, amit azon nyomban elolvashatott vagy elimádkozhatott. A pavilonban volt hely az elcsendesedésre, a személyes beszélgetésekre állandó munkatársak álltak rendelkezésre. Emellett a pavilonépítő szervezetek természetesen bemutatkoztak tablón, képekben. No meg ott volt az elmaradhatatlan kávézó. S a pavilonból kilépő egy *Jézus-filmet* kapott ajándékba, videokazettán, olyan nyelven, amelyen akarta! S ha nem volt éppen magyar nyelvű, meg lehetett rendelni. A Jézus-film egyébként a Magyarországon is ismert, Lukács evangéliuma alapján készült (kicsit amerikai...).

S még valamiről: július 31-én, hétfőn volt a Világkiállításon a KIE „nemzeti napja”. Úgy, mint ahogy volt magyar nap is. A szervezők erre a napra szervezték a *Ten Sing Mega Event* „nagy eseményét”. Mintegy 700 tensingos volt ott, számos európai országból. Maga az ötlet, miszerint ezen a fontos napon a Ten Sing mozgalom volt a fő szám, újfent megerősített abban: a Ten Sing mozgalomban kiváló missziói lehetőségek rejlenek, s ezeket ki kell használnunk! Ezt nem értik meg a „fanyalgók”, akik a missziót csak a „testvér, Jézus szeret téged” stílusú megközelítésben tudják elképzelni. De nem szabad feladnunk, mert a Ten Sing is egy missziói, egy jól működő missziói esz-

köz elérni azokat a fiatalokat, akiket a hagyományosan kegyes módszerek nem igazán vonzanak.

Ezen a napon délelőtt egy nagyszabású happenning keretében vonultunk végig az Európa Bulváron, reklám kendőket osztogatva: Welcome to the Future – Isten hozzon a jövőbe! – felirattal. Vittük a *Ten Sing Kiskőrös UNGARN táblát* (és természetesen a magyar pavilont sem hagytuk ki). S este az EXPO főterén, a Mega Plaza hatalmas színpadán a 700 fős tensingos csapat koncertezett... többezres közönségnek. Ott volt *Ulrich Parzany*, *Ulrike Messinger*, a CVJM Westbund új elnöke, *Hermann Traub*, a berlini *Mission Center* vezetője, *Frieder Trommer*, a ProChrist evangélicizáció főszerzője. És még néhány ezer ember...

A KIE jelenlétét, a megvalósítás e formáját nagyszerű ötletnek tartom. Működött. Profi módon, de mégis az embert keresve érték el egészen biztosan

sokakat, keresőket, kételkedőket, öregeket és fiatalokat. Az az emborsor, a pavilon előtt, erről szólt... S hogy milyen eredménnyel, azt Isten tudja lemérni. De bátorítson ez minket, merjünk új dolgokat kipróbálni, merjünk kimenni az utcára, gondolkodjunk olyan módszereken, amelyekkel Jézus Krisztust közelebb vihetjük másokhoz!

S egy utolsó konklúzió a magam számára: Isten ügyében munkálkodva legyünk mindig igényesek! Mind a kivitelezésben, a nyomdatechnikában, a felkészültségünkben. Az evangélium hirdetése ennyit minimálisan megérdemel.

Lupták György

Bonnyai Sándor...

Az 1950-ben „önként megszüntetett” Evangélikus KIE titkára Bonnyai Sándor volt. 1937-től 1950-ig ő vezette az országos munkát, és elért szinte minden evangélikus gyülekezetet azzal a céllal, hogy ott ifjúsági munka legyen. Jogilag megszüntette az akkori istentelen rendszer, de lelkileg – szellemileg nem törhette meg. Erre ékes bizonyíték éppen az ő példája, mert a vele egy hiten levőket, immár családosoakat együtt tudta tartani, a legnehezebb időkben őket hitükben és szeretetükben erősíteni – élete végéig.

A Somogy megyei Tabon született 1915-ben. Középiskolai tanulmányai után a soproni Evangélikus Teológián szerzett lelkészi oklevelet. Már ott, Sopronban is foglalkozott az ifjúsági munkával, és oklevele megszerzése után Németországban képezte tovább magát a Kasselben levő KIE titkárképzőn, ahol elődje, Erős Sándor is tanult.

Bonnyai Sándor (1915–2000)

Hazajövele után 1937-től vette át a KIE Szövetség keretében szolgáló evangélikus ág vezetését, valamint az *Evangélikus Ifjúság* című lap szerkesztését. Állandó résztvevője volt a KIE titkári értekezleteknek, írásai jelentek meg a KIE vezetői lapjában, az *Ébresztőben* is, meg az *Evangélikus Életben*. Lapjában helyet adott világnézeti kérdéseknek, és folytatta az elődje által elindított sorozatot:

„Evangélikus vagyok” címmel. Ebben elsősorban Luther által megfogalmazott tanítások kaptak helyet. Írhattak a lapban fiatalok is, mind lányok, mind fiúk bizonyágtételei sorakoztak szinte minden számban. Munkája főleg a falusi fiatalok között folyt, mert hiszen sok falusi gyülekezetben szép számmal voltak akkor fiatalok. Velük első sorban az egynapos körzeti konferenciákon, majd pedig az egyhetes nyári, később az ugyancsak egyhetes téli táborokban volt együtt. Ezeket a téli táborokat hathatósan támogatta a KIE Szövetség, és így 1938–39 telén 30 téli tábor volt, 3000 feletti résztvevővel.

Az egyhetes táborok már abban az időben folytak, amikor megindult a *népfőiskolai mozgalom*. Sárospatakon 1936-ban református, Nagytarcsán pedig Sztehló Gábor szervezésében az első evangélikus népfőiskola nyílt meg. Az első olyan intézmény, melynek önálló épületei voltak. Az építkezést hathatósan segítették a finnek. Az avatáson jelen volt az akkori finn követ is. Ez a népfőiskola öthónapos időtartammal, novemberből márciusig tartott, példaként szolgált az egymás után alakuló fiú és lány népfőiskoláknak.

Általában a KIE konferenciákon feltűnt fiatalokat sikerült megnyerni a népfőiskolai tanulmányokban való részvételre. A népfőiskola befejezése után leginkább a KIE tagok között tudták továbbadni a megszerzett bő ismereteket, és tapasztalatokat. Nagytarcsát követte Celldömölk, Farád, Orosháza, Répcelak, Békéscsaba, Fót, Gyenesdiás, Győr, Hűvösvölgy, Nyíregyháza, Sopron, Tordas, Sajóecseg. Kiskunhalason kö-

...az Evangélikus KIE utolsó titkára

zős evangélikus-református leány népfőiskola volt. Általában mindegyiken mindig volt az evangélikus népfőiskolán református fiatal és viszont is. Mindez mutatta, hogy jó testvéri viszony volt mind a KIE, mind a népfőiskolai munkában.

Bonnyai Sándor erőteljesen támogatta ezt az akkor nagyon korszerű munkát. Látogatta az egyes alkalmakat, és előadásaiival igyekezett azt munkálni, hogy ha hazatérnek, fiatal társaikat vegyék rá az evangélikus KIE-munkában való részvételre, majd pedig küldjék őket is a népfőiskolára. Az általa szerkesztett lapban számos beszámolót közölt, fényképek sokasága is igazolta az eleven és sokoldalú lelki-szellemi munkát. A Krisztust megismert fiatalok a népfőiskolai idő alatt hitükben elmélyülhettek, keresztyén ismeretekben gazdagodhattak. De gazdagodhattak irodalmi, történelmi és gazdasági szakkérdésekben is. A tanulmányi kirándulások szélesítették látókörüket. Bonnyai Sándor a népfőiskolai értekezleteknek is mindig tevékeny résztvevője volt.

Az evangélikus ifjúsági munkába bekapcsolódott és nagy hatással szolgált Ágoston Sándor mérnök. Református konferenciákra is hívtuk. Bonnyai Sándor vele komoly lelki kapcsolatot épített ki a KIE megszűntetése után is, és a körjük gyűlteket együtt gondozták lelkileg. Kegyességi irányzatuk feszültséget is okozott. Sok KIE-ben felnőtt – immár családos ember – volt velük egy. Ez megnyilvánult a temetésén elhangzott búcsúbeszédén is.

Temetésén a volt KIE titkárok nevében én vehettem búcsút, azért is, mert titkár korunkban együtt laktunk, és a ba-

ráságunk töretlenül élt. Élt akkor, amikor a KIE szeniorok összejöveteleit kezdtük tartani 1989-től. Ő ott volt az alkalmakon és szívesen tett bizonyosságot élő hitéről és szeretetéről. Hitben és szeretetben gazdag sajátos egyénisége sokukban él Istentől kapott ajándékként. Emlékét úgy szeretnénk megőrizni, és megőriztetni, ahogyan az Ige tanít: *„Becsüljétek azokat, akik fáradoznak köztetek és előljáróitok az Úrban, és intenek titeket. És az ő munkájukért viseltessetek irántuk megkülönböztetett szeretettel.”*

(1Thesz 5,12-13)

Íme így emlékezhettünk Bonnyai Sándor egykori KIE titkárunkra, Krisztusban drága testvérünkre!

dr. Kovács Bálint

Ez alkalommal is két kifejezést vizsgálunk meg, azzal a bevezetéssel, hogy mindkettő megér akár könyvnyi terjedelmet. Aki teheti, fogjon egy konkordanciát, és nézze végig, hányféle esetben lehet találkozni látomással, illetve álommal a Bibliában.

Látás, látomás

Az első kifejezés a mai köznyelvben valami olyasmit jelent, hogy valaki előre lát, elképzeli, tervez valamit, a második pedig egy ködös, önkívületi állapotban átélte élményt. A bibliai fogalomkörben azonban egészen mást jelent. Az ószövetségi kifejezés gyakorlatilag azt a látást jelenti, amit szemünkkel végzünk. A bibliai látás, látomás leggyakrabban a „látó” teljesen tiszta tudatállapota mellett történik. Isten ki akar valamit jelenteni, ezért – mivel felette áll az általa teremtett fizikai törvényeknek – a „józan ésszel” felfoghatatlan módon tudatja az arra alkalmassá tett közvetítővel a hírt. Az ószövetségi próféták (héberül nöbíim, azaz látó) gyakorlatilag ezt a fajta látást gyakorolták. Előfordul a Bibliában is önkívületbe esés, mint például Péter esete Joppében az ApCsel 10,10 szerint, illetve a Baál-papoké az 1Kir 18,19 k verseiben. Azonban az Istenfélő látók nem tettek semmit annak érdekében, hogy révületbe essenek, míg a hamis próféták igen. Az Istentől származó látás, látomás jellegzetessége, hogy Őt dicsőíti, és megegyezik a Biblia tanításával. Ha ez így van, mi szükség rá? Az, hogy a látomás konkrét esetre adhat vezetést, míg a Biblia mindenkinek szól. A látomásban kapott kijelentés sokszor figyelmeztetés, és szólhat egyvalakinek, de közösségnek is.

Álom

Az álom az ember agyának egy egész különleges állapota, amikor olyan dolgok

is a felszínre törnek, amelyek már elveszni látszottak a tudat legmélyebb bugyraiban, ráadásul olyan villámgyors agyműködés jellemzi az álom idejét, ami képes arra, hogy az alatt a pár ezredmásodperc alatt, amíg egy villámcsapás hangja a dobhártyától az idegszálakon keresztül az agyig eljut, egy teljes történetet „alkosson” a hanghatás elé az ember agyában. Az álom alatt az agy sokkal érzékenyebb, nyitottabb, jobb hatásfokkal működik. Ezeket a jellemzőket használja ki az alvatanulás, és zsákmányolja ki az agykontroll. Isten, mint az emberi agy zseniális megalkotója, néha felhasználja az álom állapotát, hogy kijelentést közöljön az álmodóval. Ez lehet magyarázatra szoruló álom, mint a fáraó esetében (1Móz 41), vagy egyértelmű üzenet, mint a napkeleti bölcseknél (Mt 2,12). A nem újjászületett ember ezért fokozottan ki van téve álmaiban a Sátán befolyásolási kísérleteinek. Aki azonban Jézus vére alatt van, kaphat vezetést, segítséget, bátorítást, sőt választ kérdéseire is álomban.

A kettő között a leglényegesebb különbség az, hogy az álom mindenképpen alvó állapotban lezajló jelenség, míg a látomás alatt valamennyire éber marad az ember. Mindkettő által szólhat Isten az emberhez, de a Sátán is használhatja, ezért minden álom és látás megvizsgálandó az Ige mérlegén. Vigyázat! A hamisítvány sokszor csak egy-egy apró részletben tér el a valóditól! Egy valahai római katolikus pap Dombi Ferenc spiritiszta folyóirata, a Hang is tartalmaz a Biblia alapján álló kijelentéseket, azonban nem Jézus, hanem egy démon szól rajta keresztül a hiszékeny emberekhez.

Szeretettel: Kristóf

KERESŐKRŐL KERESŐKNEK

AltaVizsla

lsten [Részletes keresés](#) | [URL hozzáadása](#) | [Az AltaVizsláról](#)

AltaVizsla alta.vizsla

KERESÉS: EREDMÉNYI: DOMAINSZŰRÉS:

Hogyan találok meg valamit az Interneten, és hogyan találják meg az én honlapomat?

Altavista – Heuréka – Yahoo! – Lycos – Excite – Hudir – Kincskereső

Az Internet sajátos felépítéséből adódóan egyáltalán nem könnyű benne megtalálni valamilyen fontos és lényeges információt. Ugyan minden honlapnak van címe, de nem létezik hivatalos „telefonkönyv”, ahol minden honlapcím föl lenne sorolva. Az Internet a szabadság jegyében született és működik: egy-egy szerver gép tulajdonosának joga, hogy a legkülönbözőbb címeken és témákban tegyen közzé anyagokat. És a honlapok gazdáin múlik aztán, bekerülnek-e az Internetes „vérkeringésbe”. Sok mindent tehetnek ezért a honlapgazdák, s talán a legfontosabb az, hogy a nagy internetes keresőkbe bejegyezzék lapjaikat. Természetesen a „mezei” böngészőknek is meg kell tanulniuk a keresők használatát.

Mit is jelent egy internetes kereső? Kétféle keresőt ismerünk: az egyik a „telefonkönyv-jellegű” (angolul: directory), amelybe mindenki bekerülhet, önkéntesen. Ez a fajta kereső sokféle témakörre és altémákra bontva tartja nyilván a honlapok címeit, rövid, néhány mondatos leírással. Legismertebb közülük a nemzetközi áttekintésű Yahoo!, a magyar nyelvűek közül pedig a HuDir (Hungarian Directory).

A keresők másik fajtáját teljes szöveges keresőknek (search engine) hívják. Meg kell értenünk a működését, hogy lássuk, mire is képes. Ez a kereső is tárolja sok-sok weblap címét. De nemcsak a főcímet jegyzi meg (pl. azt, hogy www.kie.hu a KIE honlapja), hanem „elolvassa” a teljes honlapot, a KIE alapításától a meghirdetett programokig, és tárolja saját adatbázisában. Sőt, időnként felülvizsgálja a honlapok frissítéseit is. Ezek után, ha megkérem, keresse ki nekem Marton Tamást, akkor a KIE összes lapjáról, de sok-sok más lapról is egyszerre tud keresni. Úgy mondhatnánk, hogy a kereső által ismert összes honlap teljes anyagában (azaz teljes szövegében) tud keresni, ráadásul mind az egész anyagban egyszerre, egy pillanat alatt. A teljes szöveges keresők közé tartozik az Altavista, Lycos, Excite (nemzetközi), illetve a Heuréka és AltaVizsla (magyar).

Vigyázni kell azonban, hogyan keressünk, hiszen egy rosszul megadott keresőkifejezéssel százezernyi találatot is kaphatunk, s annak bizony nem sok haszna van. Igyekezzünk minél inkább tipikus szavakat megadni, és amennyiben a keresőben lehetséges, kérjük azt, hogy minden szó (all words) szerepeljen a találatokban. Ezen a módon minél több szót adunk meg, annál jobban tudjuk szűkíteni a keresésünket.

Nem beszéltünk még arról, hogyan kerülnek be a lapok a keresőkbe. Mindegyik kereső címlapján van egy olyan rovat, hogy „Új lap hozzáadása” (add new). Erre kattintva beírhatjuk saját lapunk címét és adatait, és ezután abba a keresőbe a mi oldalunk címe is bekerül. Ezt el kellene végezni elvileg minden keresőben külön-külön, de vannak olyan ingyenes szolgáltatások is, ahol egyetlen helyen megadva bejegyezhetjük honlapunk címét egy tucatnyi keresőbe egyszerre (www.submit-away.com).

Érdemes megtanulni a keresőkkel való bántást és bejegyezni saját lapunkat. Ma már gyakorlatilag bármilyen témában találunk információt az interneten, ezért meg kell tanulnunk értelmesen szelektálni közülük, hogy ne borítson el az információk áradata. Ezt a sok információt tudni kell kezelni, és a saját hitünk, küldetésünk javára fordítani.

Habár eddig nem ejtettünk szót róla, sok-sok keresztény információ található az interneten, természetesen magyar nyelven is. Készülődik a magyar keresztény portálsite, s remélhetőleg a következő cikkben már ennek működéséről számolhatok be.

Jó keresést mindenkinek!

Bogdányi Gábor
(Gabor.Bogdanyi@lutheran.hu)
Evangélikus Internet Munkacsoport

Altavista – www.altavista.com
Lycos – www.lycos.com
Excite – www.excite.com
Heuréka – www.heureka.hu (magyar)
AltaVizsla – www.origo.hu (magyar)

Teljes
szöveges

Yahoo – www.yahoo.com
Hudir – www.hudir.hu (magyar)
Kincskereső – www.eol.hu (magyar)

Telefon-
könyv-
jellegű
(directory)

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#) [11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#) [21](#) >>

Balla Zsófia: ZSOLTÁR (Invitatorium)

„Írd meg a miket láttál és a mik vannak és a mik ezek után lesznek.” (Jel. 1, 19.)

- Halljad meg hangomat Uram, és hallgassátok Ti az Ő szavát,
- Igazul szívetek a példán, vagy komorabb lenne a jótól?
- Lerontotta had a Várost, s elesett Masada végül.
- Szörnyű kéz kaszabolt, szinte nem hagyott élő.
- Mégis ott lakoztak a városban, s majd ott harcoltak Varsó falánál.
- Fölmentek a királyi palota-erődbe, mind, aki harcos, feleséggel, gyerekekkel.
- Ott éltek két évet, harcban, a tengeri sziklán.
- Oda készítették volt gabonát, eleséget, templomot, hiába látszik a római tábor helye ma is, a völgyben.
- Egyetlen ösvény vitt a magasba, azt védték évekig a Szent Város eleste után még.
- S hogy élet, élelem elfogyott, önmaguk kezétől lehulltak, hogy ne jusson senki római kézre.
- Láttam Masada tetején a silókat, az iskolát, falifestményt, a fürdőt.
- Láttam a hajfűrtöket és a gyékény kosarakat, fél bőrszandált és hallottam a himnuszt.
- Újra s újra leverve, szórva, pusztítva, megverettek ezerszer.
- Volt, ki megholt s volt, aki önként, hogy ne virágozzék a sötétben.
- S volt, aki sok száz évig ugyanott élte az életét.
- „Bizony nem veti el az Úr az ő népét s el nem hagyja az ő örökségét.”
- Szóljanak sípok, a hárfák, zengjenek táncban a dobok és kürtök!
- Ne legyen, aki színlelt ígére hallgat, s ne legyen, aki rosszért emeli karját.
- Megromlik az a nap, amelyen olyanná lesz az ember, mint buta jószág, áldozatul kötözött galamb.
- Mert állhatatos, mint Sínai hegye, mint a tenger, az ember.
- Élete hosszabb az időnél, mint amellyel élete mérve, hosszabb, mint a keserű gyökerek.
- Négylábú szárnyas fenevad, s emberarcú szörnyeteg Előtte meg nem állhat.
- Átöleli kötéssel az Úr az aratót, át a hajóst s várba szorult népét.
- Ad nekik erőt a harchoz, nála van minden erő.
- A Város eleste után még állott Masada sokáig, s ha elesett, új várat raktatok.
- Nem azért hívlak, hogy elveszettek, nem azért kaptatok életet, hogy eldobassék!
- Nincs egyéb bizonyág, csak ti magatok, a föld, ahol éltek, a szó, amit kimondtok.
- Kezetekben a zeneszerszám, van, aki tánc nélkül megállhat Előtte?
- Emeljétek föl szíveteket! – Így szól az Úr –, és ne féljétek a kardot.
- A hazugot megfogja a prófétaí átok, a hamisat ledönti.
- Nincsen más, aki helyettetek élhet, hallgassátok egymás szavait.
- Ne taszítsd el azt, kinek gyenge a karja, s azt, ki átölelné.
- Együtt kell a pecsétet hordani homlokodon, a szíven, a szájon.
- Erősebb mindennél a szövetség, halálnál erősebb a virág.
- Ó drága népem, ne feledd a Várat. Ne feledd, hol az erősség.
- Megfogyatkozhat eleségem, a forrás, s könnyeim elárasztják az arcom,
- De bízom abban, aki megszabadít és erőt is ad a szavakhoz.
- Hívom azt, aki lát, azt, aki hall, hívom a szívbéli táncost.
- Dicsérem azt, akin nem fog a hála, s aki mégis eljött, azt, aki véle élni, ó népem, e világra meghív.

Masada: Erőd, mely a rómaiak elleni zsidó háborúban (Kr.u. 66–73.) Jeruzsálem pusztulása után esett el. A kiéheztetett védők, nem akarván feladni a várat, saját kezükkel vetettek véget életüknek.

Téma: Kezdet és újrakezdés

Néhány évvel ezelőtt részt vettem egy barátom házszentelőjén. Ismerve őt és a közösséget, amelyhez tartozik, sejtettem, hogy nem csak egy szokványos baráti összejövetel lesz, hanem valódi házszentelés. Valóban, a katolikus vízkeresztli szokással, az otthon és a benne lakók megáldásával kötöttük össze a táncot és vidámságot. Az ajtófélfára is felírtuk a hagyomány szerint az évszámot és a háromkirályok nevének kezdőbetűit.

Vajon miért tartja fontosnak ma egy fiatalember, ha új házba költözik, hogy

ilyen módon szentelje meg otthonát, új életkezdését? Miért van olyan sokféle formában jelen a népi hagyományban is az új kezdet megszentelésének szokása, az emberi élet fordulójától kezdve a földműves munkákkal kapcsolatos ünnepekig, és ennek igénye mai életünkben is? Ha Isten szeretetét, jelenlétét szeretnénk megélni mindennapi éle-

tünkben, akkor fontosnak tartjuk, hogy új útra indulva is Ő kíséressen minket. Amikor döntést hozunk, akkor is az Ő tervéhez akarunk igazodni, bízva abban, hogy útjaink ebbe illeszkednek bele – és kérjük kezdeteinkre Isten áldását.

Egyéni életünkhöz hasonlóan az ifjúsági munka is csupa új kezdet – különösen az elmúlt tíz évben – és gyakran van szükség újrakezdésre is. A munkánk sajátosságaiból is adódik ez, hiszen

a fiatalok egyszer kiöregszenek, szét-hullik a csoport, ha nem folyamatos az utánpótlás, és a tegnap még gyerekekből kell újból építkezni. Sokszor a vezetők, szolgálók maguk is diákeveikben, fiatal felnőttkorukban tudják a legtöbb feladatot vállalni, és a családalapítás, a sokasodó terhek miatt kénytelenek később visszalépni a szolgálatból. Emiatt megtorpanhat, meg is szűnhet az ifjúsági csoport tevékenysége, és új vezetői munkába lépésével indulhat el ismét. El kell tehát fogadnunk az ifjúsági munka hullámzó jellegét, a szűkösebb

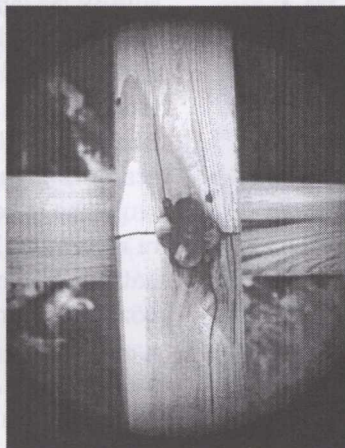
és a nagyobb létszámú időszakok váltakozását? Ha elmaradoznak a fiatalok, ha csökken a lelkesedés, értelmetlenné tűnhet minden fáradozásunk. A sikernek persze nem abszolút fokmérője az alkalmak látogatottsága, hiszen annak a néhány jelenlevőnek nagyon sokat jelenthet az, amit csinálunk. Mégis lehet, hogy valamilyen változtatásra, új utak keresésére lenne szükség. Kell,

hogy legyen erőnk újragondolni és újrakezdeni, megkeresni az eltávolodottakat, a még fiatalabbakat, akikből felépülhet egy csoport. Kell, hogy újra és újra megszólítson ez az ige:

„Ezért, szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.”

(1Kor 15.58)

Martonné Szalóky Eszter

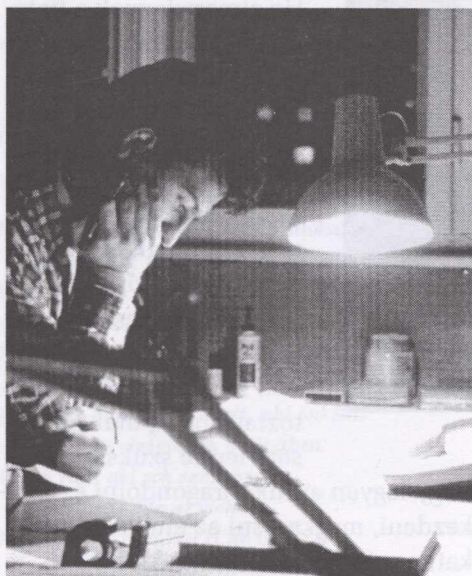

Kezdet és újrakezdés

diákélet az egyetemen

A *Nagybetűs Élet*, ahogyan az a ballagásokon elhangzik, sokunk számára nem azonnal, hanem valahogy fokozatosan, évről évre zajló változásokon keresztül érkezik el.

Beiratkozunk a főiskolára, egyetemre, és a családjunkhoz fűző kapcsolat lassanként lazulni kezd – más városba, kollégiumba kerülünk, vagy ha velük is lakunk még, igyekszünk minél több dologban a magunk lábára állni. Más-

képp osztjuk be az időnket, munkát vállalunk, új barátokat találunk. Az életritmusunkat a vizsgáink halmozódása alakítja: év közben esetleg ráérünk, de a vizsgaidőszakban türelem kell hozzánk, főleg az első évben.

Megváltozunk. Nem csak azért lazulnak korábbi baráti szálaink, mert más városban tanulunk – lassan egyre kevesebb a közös témánk, és új stílust, szokásokat veszünk fel. Másképp gondolkodunk: az egyetem, főiskola kissé magunkra hagy a tanulásban, gyakran nekünk kell érdeklődési területeinket meghatároznunk, anyagot gyűjtenünk, a feldolgozás módját meghatároznunk.

Kritikusabbak, netán kiábrándultak vagyunk? Tanárainktól kevés segítséget kapunk, diáktársainkkal szemben gyakran versengésre, könyöklésre kényszerülünk, és lehet, hogy ez nehezünkre esik. Nincs időnk, korábbi érdeklődési körünket, hobbinakat elhagyjuk: más társaság, más érdekességek vonzanak. Biztosan találunk új barátokat, és ha szerencsénk van, összetartó csoportba, tankörbe is kerülhetünk, de ez ma egyre ritkább. A hallgatók korban, családi háttérben, életvitelben nagyon különbözőek lehetnek, a közös időtöltés helyett gyakran mindenki máshova rohan dolgozni, hogy fenntartsa magát és előteremtse a tandíjra valót.

Közben számtalan lehetőség nyílik előttünk, és önálló döntéseket kell hoznunk tanulmányaink terén. Tíz-tizenöt évvel ezelőtt szokatlan volt, hogy valaki a választott szak után vagy közben más irányban tanuljon tovább. Ma nagyon sok fiatal több diplomát is szerez, áthallgat, külföldi ösztöndíjat kap, vagy a diploma közeledtével egy másik szakot is választ. Sok múlik tehát rajtunk, a lehetőségek megragadásán. És ezzel együtt hosszabbodnak a diák-

Kezdet és újrakezdés

évek, ez a kellemes, a teljes állású munkavégzéshez képest szabadabb és változatosabb életszakasz.

Az egyetemista vagy főiskolás fiatal, főként ha más városban tanul, hitének megélése terén is változásokat tapasztal meg. Gyakran már a vasárnapot sem tölti otthon, hasonlóan nehezen jut el a korábban látogatott ifjúsági csoportjába, ha volt ilyen. Találnia kell egy befogadó közösséget új lakóhelyén, egy gyülekezetet, ahová istentiszteletre járhat. Egy keresztyén tábor, egy jó ifi légkörét ismerve bántóan üresnek, ridegnek tűnik a gólyatáborok, egyetemi bulik világa, az ezekre jellemző emberi kapcsolatok. Kell tehát egy hely, különben elsodrúnduk, hiszen keresztyénységünket közösségben élhetjük meg. Kell egy csoport, ahol örülnek az újonnan érkezőnek, ahová elhozhatjuk a szobatársunkat is, ahol találkozhatunk Istennel, egymással.

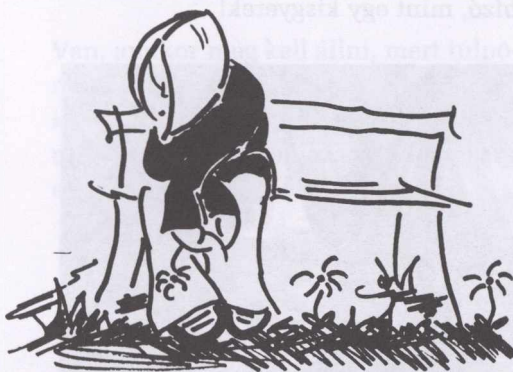
Martonné Szalóky Eszter

nem véletlenül kell nekem itt lennem

Vidéki (zalaegerszegi) gimnáziumba jártam, ahol a negyedikesek körében Budapest egyetemei és az ELTE megközelíthetetlen, titokzatos ködbe burkolózó célpontnak tűnt, ahova bár nem lehetetlen, de nem is könnyű a bejutás. Rengeteg kérdés és kétség gyülemllett fel bennem akkor, amik az idők folyamán természetesen megoldódtak. Az

egészre visszagondolva egy dolog mégis nyugalomra intett: nem véletlenül kell nekem itt lennem. Az életem egy új irányt vett, új iskola, új környezet, új emberek. Ez az önfeledt, Istenre ráhagyatkozó érzés segített megtenni az első lépéseket.

Belehuppantam a nagyvilágba, de Isten felfogta az ütéseket.

Kezdetés ebben az idegen városban? Voltak dolgok, amiket nehezen dolgoztam fel: Távolság. Sivárság. Közöny.

Szürkeség.

Először a nagytétényi kollégiumban laktam... 2 hétig. Nem éreztem ott jól magam. Nem volt ott közösség, nem volt melegség, ráadásul eszméletlen messze volt. Az első hetek ingázása után kerültem már evangélikus körökbe, a Rózsák terei evangélikus kollégiumba. Ez maga volt a paradicsom az előző hely után. Egy oázis a sivatag közepén. A keresztyén légkör sokat segített a kezdeti nehézségekben. Egyetemista társaim, a nevelőtanárok, az áhítatok, beszélgetések elfeledtettek hon-

Kezdet és újrakezdés

vágyamat, problémáimat, bánkódásaimat. És érdekes, de a kollégiumban levő fiatalabb gimnazisták vagy 10-12 éves pici gyerekek önfeledt, játékos kaja, egymásra figyelése, érdeklődése sokszor gondolkodásra intett. Félre a világ bajaival, az aggodalmaskodással! Figyeljek már oda egy fontosabb és tartósabb üzenetre, amit a Mennyei Atyától kaptunk Jézus Krisztuson keresztül. Legyek olyan vidám, örömteli és atyjában bízó, mint egy kisgyerek!

Miután megértettem az egyetemi rendszert, beindult a tanulás, Budapest is egyre ismerősebbé lett és biztos helyem volt egy keresztyén közegben (kollégium, és Pelikán), már sínen voltam. Másodévesként már az volt a furcsa, hogy nem én vagyok az, aki mindig kérdez, hanem én segítem az elsősöket. Úgy éreztem, egyre jobban ismerem azokat a dolgokat, amik eddig idegennek tűntek. Az „ismerősség” tudata pedig valamennyire biztonságot adott. Persze minden új év és tanévkezdés újabb és újabb kérdéseket vetnek fel, de évről évre az ember egyre gyakorlottabban oldja meg ezeket.

Balogh Zsuzsanna

kerestem a helyem...

Éppen 10 éve, az érettségit követően kerültem a fővárosba, a Budapesti Műszaki egyetem elsőéves hallgatójaként. Győrben, ahol addig éltem és tanultam, rendszeres résztvevője voltam a viszonylag jól működő és népes ifinek, sőt az egyházmegyei „Mustármag” nyári táborokra és évközi csendesnapokra is sokan mentünk az ifiből. Ebből – természetesen módon – kissé kiszakadtam azal, hogy Budapestre költöztem. Emlékszem, hogy ezt eléggé rosszul viseltem, és eleinte minden lehetséges alkalmat megragadtam, hogy hazautazzak, és így a péntek délutáni ifin ott lehessek. Közben keresgéltem persze Budapesten is, két gyülekezeti ifiben és néhány más helyen is megfordultam, de sehol sem maradtam huzamosabb ideig. Mivel az első két évben kollégista voltam, ezért ott is adódhatott volna jó társaság, még ha nem is keresztyén közösség. Azonban ez sem igazán alakult ki: több évfolyam- és kollégista társammal jóban voltunk, együtt nyaraltunk, egy időben néhány hívő keresztyén sráccal rendszeresen is összejöttünk, de a kollégisták nagy része önfeledten bulizott, minden adandó alkalommal. Ezekon több alkalommal persze én is ott voltam, de műszakisok lévén, a kollégiumban és sokszor a bulikon is túltengett a férfinép, és részben emiatt a bulik gyakran mértéktelen ivászatba torkolltak. Egy nyári vezetőképző után kezdtem el a budapesti KIE-csoportba járni, másodéves koromban. A csoport nem sokkal korábban „indult”, sokszor költözködtünk, de a viszonylag kis létszámú állandó résztvevő ellenére életképes kö-

Újrakezdés: Dllés

zösség volt és számomra rövidesen az igazi gyülekezetemet jelentette. Talán azért is, mert itt megtalálni véltem a helyemet, önkéntelenül és nem szándékosan, de lassan lazulni kezdtek az otthoniakhoz fűződő szálak. Persze ehhez hozzájárult az is, hogy onnan hozzám hasonlóan sokan elkerültek máshová tanulni, dolgozni. A pesti KIE-csoport (a Pelikán) igen érdekes és vegyes összeté-

telű társaság, nagyon különböző emberekkel. Befogadó, nyitott ifi volt, sokan csak néhány alkalommal jöttek, voltak közöttük hívők és nem hívők, különböző felekezetekből és nagyon eltérő családi háttérrel. Egy közös pont volt, és én hiszem, hogy Ő tartotta össze a néha széthúzó és sokszor szervezetlen csoportot: Jézus Krisztus.

Pula László

Újrakezdés

Minden újrakezdést törvényszerűen megelőz egy megtorpanás.

Megtorpanás pedig nincs kezdés nélkül. Kezdés csak egy van, újrakezdés sok is lehet. Ha a jó úton akadunk meg, az baj. Újrakezdésért szurkolnak a jó érzésű emberek.

Ha a rossz úton állunk meg, a szurkolás a jó elkezdésére irányul.

De mi a jó, és mi a rossz?

Keresztyén szempontból a jó nyilvánvalóan Isten akaratának keresése, törekvés annak megvalósítására. Ezen a vonalon indítjuk el gondolatainkat.

Miért állunk meg a jó (jelen esetben a helyes, az igaz összefüggésében is) cselekvésében? Mert csalódunk, elfásulunk, elfáradunk. Mert mások is feladják. Mert értelmetlennek, kiüresedettnek tartjuk a célt. Mert egy, vagy több új cél értékesebbnek tűnik, mint az eredeti.

Van, amikor meg kell állni, mert túlpörgöttünk, amikor rendezni kell sorainkat, amikor vissza kell vonulni, hogy ismét fölragyoghasson az eredeti cél, az egyedül elfogadható megvalósítási

mód. Ezek szükséges, hasznos, sőt kötelező megállások. De most nem ezekről

Újrakezdés:

van szó. Hanem a gerinctörő, egyenes utat kettészelő, ki tudja merre tovább – ha van tovább – helyzetről. Mert megtorpanásaink jelentős része megalakulás. Magasztos szempontból nézve, az erények magasrendűségéből vizsgálva, isteni magasságból értékelve – bukás, tragédia. A tragédia pedig akkor teljesedik ki, ha nincs újrakezdés. A bukás – embervoltunkból következően – törvényszerű, az újrakezdés – Isten kegyelméből – lehetséges.

Illés próféta Isten nagy embere volt. Isten szolgálatában álló rendíthetetlen, félelmet nem ismerő próféta. Bizonyára nem véletlen, hogy a róla szóló első híradás is prófétai küldetésének gyakorlása közben találja, amikor szárazságot kell megjövendölnie. Egyszerű, szinte aszkéta életformát vállal. Patakból iszik, hollók etetik. Megismerjük a fiát egyedül nevelő özvegyasszonnyal sorsközösséget vállaló szociális gondoskodót (munkást), a gyógyító orvost, aki visszaad egészséget, életet, családi harmóniát. De szembesülnie kell a ténnyel, hogy jelenléte felkavaró, beállt rendszert felforgató, lelkiismereti harcokat elindító, önvizsgálatra, önmarcangolásra készítő. Nagy teher ez mindenki számára, aki Isten akaratát megélve akarva-akaratlanul „beront” emberi életetekbe. Majd egy király, Aháb vágja a szemébe, hogy ő az okozója az egész ország nyomorúságos helyzetének. Megválaszol a királynak, és nyilván megvan saját magának is a magyarázat, de ténylegesen az ő vállán (is) nyugszik Izrael jövőjének terhe. Aztán következik a híres Karmel-hegyi isten-

ítélet, ahol a maga számára megnehezített körülmények közepette egyedül száll szembe az idegen istenség, Baál képviselőinek sokaságával. Ha sarkosan akarnék fogalmazni, fölveszi a nyomasztó „teher listájára” az egyedül igaz, örökkévaló Isten, Ábrahám, Jákób és Izsák Istene létének, hatalmának bizonyításának procedúráját, miközben mérlegen van az idáig megtett egész életútja is. És ahogy eddig sohasem, úgy most sem hagyja el Isten. Jelek és csodák kísérték végig életét. Sőt megjelen a régóta várt, és azóta általa is beígért eső. Teljes a siker.

Mégis, itt a csúcson történik a törés. Jezabel, Aháb pogány felesége megüzeni Illésnek, hogy megölésére készül. És ez a rendíthetetlen ember, aki nem ismert megfutamodást a nehéz életkörülmények vállalásában, a családi életetekbe való belépésben, a királlyal való konfrontálódásban, a pogány papsággal, a teret nyert vallási tévelygéssel való harcban, most összecsuklik. Életét megtartandó, elmenekül. Iszkol a győztes!

Azt várnánk, hogy ez a kipróbált ember szemtől szembe, laza eleganciával, csípőből tüzelve megvívja következő csatáját, most éppen Jezabellel. De megfutamodik. Micsoda meghasonlás lehetett ez számára! És ez mondatja ki vele a keserű mondatot: „Elég most már Uram! Vedd el életem, mert nem vagyok jobb elődeimnél.” Ebben a motívumban kell keresnünk teljes összeomlásának kulcsát. Az eddig tökéletes, maximalista, minden helyzetben helytálló Illés rájön, hogy nem különb elődeinél,

Illés Isten nagy embere volt. Isten szolgálatában álló rendíthetetlen, félelmet nem ismerő próféta.

például Mózesnél – ugye, Isten szolgálata közben neki is volt egy bukása! Az imént életét mentő most meghalni készül. Teljes csőd, teljes tragédia.

Összejátszhatott itt az évek óta nyomasztó teherhordozás, a mindent, a legnagyobbat is megtettem gondolatból következő „lehet-e még feladatom?” állapot. (Nagy kísértés a ma hívő emberének is, hogy mindig egyre nagyobbban gondolkodik, nehezen tudja elképzelni a már egyszer volt feladattípus újabb vállalását.)

Illés föladta. Kész, vége. Világvége hangulat. Minden értelmetlen.

Mély depresszió. Nincs tovább.

Ez Illés, ez az ember. De nem az Isten! Aki erőn fölülí úttra küldi, és – Illésnek ezt kell megtanulnia – erő feletti küldetéssel bízta meg. Eddig is ebben élt, de talán nem tudatosodott benne eléggé. Megvilágosodása után talán ezért képes ez az ember ezután legalább egyszer kegyelmet is hirdetni.

Mert újraindul. Teszi azt, amit eddig: hirdet ítéletet, magas szinten politizál, királyokat ken fel, éli a puritán életét, szociálisan érzékeny marad. Nagyon fontos: ez az egyszer – de akkor teljesen – összeomlott ember nemcsak hogy újrazdik, de gondoskodik a folytatásról is. Mert azt is megtanulta, hogy ami jó elkezdődött, azt folytatni kell.

Elizeusnak átadja a benne működő lelket. Mert Isten ügye nem állhat meg!

Újraindulásának kulcsa nem más, mint-hogy újra engedelmeskedik Istennek. Kis, bizonytalankodó lépéssel indul (eszik, iszik, de azért visszaalszik), majd visszakerül az erőn fölülí állapotba, újra találkozik a magát szelíd susogásban megmutató Istennel, és ismét a szolgálata kellős közepén találjuk.

A lehető legjobb, amit életünkkel tehetünk, hogy Isten szolgálatába állunk. Erőn fölülí út áll előttünk, és amint nem az Úrra nézünk, ebben a „lehetetlen” helyzetben, amit keresztyén vízenjárásnak nevezünk, süllyedni kez-

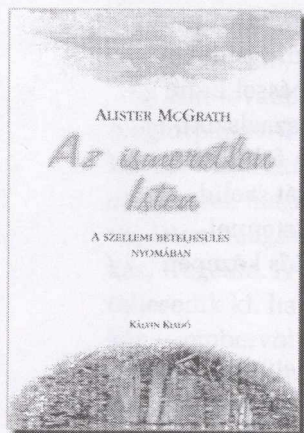

dünk. De van utánunk nyúló kéz, ami szolgálatban akar tartani mindaddig, amíg az Úr élni enged, és nem addig, amíg mi gondoljuk. A megérkezésig van újrazkezés! Egyénnek, közösségnek, gyülekezetnek, egyháznak.

Ehhez a témához elmélkedésül ajánlom még *Fil 1, 18-26* és *Zsid 6, 1-8* terjedő szakaszokat.

Bakay Péter

Könyvajánlat

Igen érdekes olvasmány

Alister McGrath: Az ismeretlen Isten

c. műve, melyet a Kálvin Kiadó jelentetett meg 2000-ben. Azok számára íródott, akik keresnek, akiknek nem egyértelmű Isten létezése, akik nem tudják megközelíteni az ateisták bástyáit. A XX. században már sok minden „túl” vagyunk. A teológiában is hatalmas változások mentek végbe, s a

megszokott fogalmak a mai embereknek idegenül csengenek. Ezért jó próbálkozás ez a könyv, mely a modern ember gondolkodásmódja szerint közelíti meg az Isten-kérdést. Kicsoda is az Isten? Mit akar velünk? Hogyan ismerhetjük meg?

Ajánlom elsősorban azoknak, akik válaszokat keresnek, valamint azoknak, akik körül csupa olyan emberek élnek, akik ateisták. A hívőknek azért fontos, hogy megértsék, mi az, ami miatt nem érti őket a többi ember. Egy újfajta misszió alapja lehet ez a könyv! Ha szokatlan is kérdésfeltevése, járjuk végig a gondolatmeneteket, s rácsodálkozhatunk az azonosságokra is. Aki új környezetbe került ezen az őszen, vagy új missziós terepet keres, olvassa el ezt a könyvet!

Jónéhányan éltek már át válságot a hitéletükben. Voltak, aki úgy érezték: egészen elvesztették a kezdeti örömet, lelkesedést, azt a nagy elánt, amivel elindultak. Szükségszerű ez, vagy lehet újat kezdeni? Azt tapasztalom, hogy velünk együtt változik a hitünk is. Nő és formálódik az évek során, s olyan bibliai versek lesznek fontosak, amelyeket előtte meg sem hallottam. Olyan emberek férnek bele, akiket előtte kizártam volna, s olyan alázattal fordulok a bűnösök felé, hogy magam is csodálkozom. Nagy formáló lehet ebben, olyan hitben élő emberek írása, akik sok éven át formálódtak Isten műhelyében. Sok ilyen mű közül hadd ajánljak egyet: **Thomas Watson: A bűnbánat** c. művét, mely a Koinonia gondozásában jelent meg 1999-ben.

A hit-válságok oka általában a bűnnel kapcsolatos. Egy meg nem bánt bűn megrontja a minden másban megváltozott életet, vagy egy megbánt, de visszatérő bűn úgy megkísérthet valakit, hogy depresszióba esik. Sokan kínlódnak mindezekkel. Ebben a könyvben jó segítséget találunk. Helyre teszi a bűnbánat igazi természetét, s a leszámolást is minden bűnnel. Józanul, s nagyon mélyrehatóan rántja le a leplet önbecsapásainkról, s segít a valódi újrakezdésben.

Fodorné Ablonczy Margit

Jó szívvel ajánljuk ifjúsági vezetőknek is konkordancia, lexikon és tanulmánykötetek mellett vagy helyett az Arcanum Adatbázis kiadó új CD-jét.

A **BibliaTéka CD-ROM** a bibliatudomány komplett könyvtára: 13 bibliafordítás, 4 bibliamagyarázat, 3 bibliai lexikon összes képe és szövege, református alapművek, a Magyar Református Énekeskönyv teljes anyaga (ez utóbbi hanganyagként is) szerepel a CD-n. Az előző, Biblia 5.0-hoz képest egy sor új könyv szerepel a CD-n, megújult a teljes keresőprogram és a felhasználói felület, így egy valóban korszerű eszköz kerül a felhasználók kezébe. Beállíthatjuk, hogy mely dokumentumokkal akarunk dolgozni, több dokumentumot használhatunk egyidejűleg. Megadhatjuk, hogy a kereszt-hivatkozások melyik könyvre mutassanak.

A teljes szövegben szabadon kereshetünk: egyszerűen, egy-egy szó kijelölésével vagy beírásával, illetve tetszőleges finomsággal az előre definiált keresősablonok

illetve a bővített keresősablon segítségével, amelyen keresztül elérhetjük a program igen fejlett, összetett keresőarszenálját.

Bibliák: *Ara-nyos Biblia* • *Károli Gáspár fordítása* • *Magyar Bibliatanács fordítása* • *Káldi Biblia* • *Szent István Társulati* • *Káldi Neovulgáta* • *Hertz Biblia* • *King James (angol)* • *Luther fordítása (német)* • *Jeruzsálemi Biblia (francia)* • *Vulgata (latin)*

Kényes kérdések

• Biblia Hebraica (héber) • Görög nyelvű Biblia (LXX-GNT)

Magyarázatok: Jubileumi Kommentár • Szent István Társulati Biblia Jegyzetei • Káldi Biblia Jegyzetei • Hertz Biblia Jegyzetei

Lexikonok: Keresztyén Bibliái Lexikon • Haag Lexikon • Bibliái nevek és fogalmak

Református könyvek: Magyar Református Énekeskönyv • Református tanítások (Kálvin János: A keresztyén vallás rendszere, II. Helvét hitvallás, A Heidelbergi Káté gyakorlati magyarázata) • A Ma-

gyar Reformátusok Világszövetségének alapdokumentumai, a világtalálkozók programfüzetei, emlékkönyvei.

Megrendelhető

Nagy Károly ref. lelkesznél, (06-1-261-4585,).

Ára: 7.840.Ft

Az előző Biblia 5.0 CD leadása mellett a frissítés ára: 4.840 Ft

N.K.

Gondolatok, gondok az egyesületi és gyülekezeti életből

Az Egyház természetéhez tartozik, hogy a benne levő tagok csoportokat - nem csoportosulásokat - alkotnak, s így épülnek fel a gyülekezeti közösségek. Ezek egysége pedig az egyházat alkotja.

A csoportok alakulásának funkcionális és a természetes összetételéből fakadó létjogosultsága van. A funkcionális motiváció e tekintetben a kegyelmi ajándékok sokféleségéből adódik. Nyilvánvaló, hogy azok, akik azonos vagy hasonló kegyelmi ajándékokkal bírnak és szolgálnak, azok küldetésük teljesítése során gyakran azonos kérdésekkel küzdenek, s szolgálataik végzése közben is találkoznak.

Az egyházi élet rétegződésének másik oka a különböző korosztályok ilyen irányú igénye. Vannak, akik ennek hallatán hevesen tiltakoznak, s elutasítanak

mindenféle rétegződést, csoportalakítási szándékot. A tényen azonban az ilyenfajta tiltakozás nem változtat semmit. Mert aki 20 éves, az életkori sajátosságából fakadó igényei alapján keres társakat, s aki már 80 éves, annak joga van a Krisztus-testen belül arra, hogy lehetőségeivel szolgáljon illetve, hogy igénybe vegye mások szolgálatát.

A csoportok, rétegződések szándékuk szerint nem elkülönülések, hanem egy bizonyos szempontból és egy bizonyos cél elérése érdekében olyan összefogások, amelyekből az egyház egysége épülhet fel.

A történelmi egyházaknak e tekintetben jó megalapozottsága van, ha valaki a múltat vizsgálja, így nemigen vonja kétségbe az újra megindított vagy újonnan alapított ifjúsági egyesületek létjogosultságát.

Az ifjúsági egyesületek, mint speciális szerveződések sok tekintetben erősítik az Egyházat küldetése teljesítésében, s mint működő organizmus természetesen életjelenségei kérdéseket vetnek fel egyrészt önmaga, másrészt pedig az egyház számára.

Kényes kérdések:

Milyen pozitív hatása van, lehet ma hazánkban a keresztyén ifjúsági mozgalmaknak, egyesületeknek?

Első rendben mindenképpen egy óriási lehetőséget kínál az egyházban levő vagy egyháztagságban, Istenhez tartozásban meggyengült ifjúságnak. Ifjúsági egyesületeink olyan programok szervezésében járhatnak elől, amit egy-egy gyülekezet adottságai miatt képtelen lenne megszervezni. Lelkész-centrikus állapotunk miatt úgy is fogalmazhatunk: amire a lelkipásztornak már nem jut ideje, ereje, vagy nem rendelkezik ehhez szükséges karizmával ill. felkészültséggel. Az egyesületek olyan kereket biztosítanak az ifjak számára, ahol a fiatal természetes módon a fiatalal találkozik, kapcsolatokat létesít, ifjú társai bizonyágtétele segítségével is-

meri meg jobban vagy egyáltalán az Urat. Amennyiben az egyesület megtorpan abban a szándékában, hogy az egyház Urához vezessen másokat, abban a

pillanatban versenyképtelenné vált, hiszen programszervezésében, felszereltségben a világban működő szórakoztató csoportok messze felülmúlhatják a keresztyén ifjúsági egyesületeket. Egyesületeink többlete, felülmúlhatatlan többlete a Krisztusban való új élet ismeretében van ill. abban a megbízásban, hogy Krisztushoz vezetni mindazokat, akik még nincsenek ott.

Hol vannak töréspontok a jelenleg működő keresztyén ifjúsági egyesületek és a gyülekezetek életének találkozási pontjain?

Mindenekelőtt tudatosítanunk kell mindkét részről, (gyülekezet és egyesület oldaláról egyaránt) hogy a Bibliában nincs szó egyesületekről. Azonban ez egy percig sem jelenti azt, hogy erre alapozva egyesületeink létjogosultságát általánosan meg kellene kérdőjeleznünk. Hiszen mennyi, a bibliai kor óta bevett szerveződési formája, külsőségekben jelentkező más megjelenési formája s ezzel együtt lehetősége van az egyházaknak! Senkinek nem jut eszébe, hogy az idők során kialakult, s az egyház alapműködését biztosító rendet megkérdőjelezze, azt mindenestül fogva feleslegesnek ítélje.

Ha az elmúlt évtized nagy lehetőségeire gondolunk az evangéliumhirdetés vonatkozásában, akkor a történelmi egyházak ezzel nem csak nagyszerű és

egyesület – gyülekezet

újszerű lehetőségeket kaptak, hanem ezzel egyszerre olyan feladatkört, amelynek teljesítésében az ifjúsági egyesületek nagy szerepet vállalhattak magukra. Egy bizonyos fokú feszültség ott és akkor alakul ki, amikor a helyi gyülekezet – s a lelkész-centrikus állapot általános voltából fakadóan, mondhatjuk –, a lelképásztort azt tapasztalja, hogy az ő, vagy a gyülekezet igyekezete mellett, szinte parallelként jön létre, az „ő embereiből” egy szerveződés, amely lehet, hogy az evangélium ügyét szolgálja, a Krisztust hirdeti, de valahogy minden azt sugallja, hogy a gyülekezet keretein kívül. Ilyenkor a saját szervezeti adottságaiban gondolkodó egyház természetes reakciója: *védekezni*. Azokkal szemben is, akik ugyanazt akarják, ugyanazt a Krisztust hirdetik, ráadásul olyanok számára, olyanokat elérve, akiket a helyi gyülekezet szolgálói túlterheltségükből fakadóan képtelenek elérni, megszólítani.

Éppen ezért a kölcsönös egyetértés magas fokán kell lennünk abban a tekintetben, hogy a keresztyén élet megélésének Isten által adott területe az Egyház, s azon belül az egy adott gyülekezet. Ez nem kisebbíti az egyesületek jelentőségét, hiszen éppen így érik be a gyülekezeti munka gyümölcse, különösen is az ifjúságot felölelő egyesületi munka, mert munkájának végső gyümölcse, hogy az egyesületi keret elhagyása után – életkori adottság miatt! – a Krisztus test élő, aktív tagjaiként éljék meg hitüket és szolgáljanak. Ennek érdekében aztán fontos, hogy a gyülekezetitagság-tudat kialakításában nyújtson segítséget az ifjúsági egyesület a so-

raiba tartozó fiatalok körében. Ezt viszont a gyülekezetek is, mint fogadó szervek rendkívüli nyitottsággal és barátságosan kell, hogy fogadják. Az egy cél érdekében feltétlenül egymás szolgálatait, szervezéseit segítő szimbiózis életforma kínálkozik a legkívánatosabbnak.

Látásom szerint gyülekezeteink működéséhez nagy szükség van az egyesületek fiataljainkat összefogó szolgálatára, mert egyházi életünk, gyülekezeteink működéséhez nyújt segítő kezét az egyesületi ifjúsági munka. Az említett egymást erősítő, Isten országát építő kapcsolat kiépítéséhez azonban, – legyünk őszinték! – mindig nagyon sok figyelmességre, türelemre és energiára van szükség. Ezt azonban nemigen lehet ki-spórolnunk egyik fél részéről sem, akkor sem, ha az erre fordított energiát már a tényleges építő szolgálatban szívesebben látnánk.

Gaál Sándor

Kényes kérdések:

Feszültségek az ifjúság és a gyülekezet idősebb tagjai között

Szinte akármelyik gyülekezetben nézünk szét, kimondva vagy kimondatlanul feszültségeket tapasztalhatunk az ifjúság és a gyülekezet idősebb tagjai között. Mielőtt azonban rátérek a konkrétumokra, két dolgot feltétlen tisztázni kell. Az egyik az, hogy mi jellemzi a gyülekezeteket; illetve azt, miért feszültségekről és nem konfliktusokról kell beszélnünk.

A gyülekezet a Krisztusban hívők egy csoportja és mint ilyen, a tagoknak

ugyanaz a célja: személyes megváltónak megismerni Jézust, és a missziói parancs miatt, másokat is Krisztushoz vezetni, valamint a folyamatos növekedés a lelkiek terén. Konfliktusról éppen azért nem beszélhetünk, mert a cél ugyanaz, e téren nem lehet különbségről, összeütközésről beszélni. A konfliktusok másik jellemzője szintén hiányzik, azaz az érdektagoltság kialakulásának oka: a „javak szűkössége”, hiszen Isten kegyelme és szeretete mindannyiunknak elég. A feszültségek fakadhatnak egyrészt a Krisztushoz vezetés módjából, másrészt a tagok társadalmi, pszichológiai jellemzőiből, illetve a gyülekezet, egyház szociológiai tulajdonságaiból. E feszültségforrásokat természetesen csak elméletben lehet szétválasztani, a konkrét problémák esetén úgyszólván mindig egyszerűen vannak jelen.

A következőkben a gyülekezet szociológiai jellemzőit alapul véve megpróbálom feltérképezni a feszültségeket. A gyülekezet alapvetően egy formális csoport, amelynek kialakult szokásai, normái, szerepei vannak. Ha a tagok életkori eloszlását tekintjük, az látható, hogy nagyon kevés köztük a középkorú, inkább idősebbek vannak. Ez a feszültségekhez jó táptalaj, hiszen az ifjúság már teljesen más gazdasági, társadalmi, kulturális viszonyok között nőtt fel: mások az elvárásaik, igényeik, sőt olykor-olykor bizonyos kifejezések, szavak is mást jelentenek és a vallásos tapasztalatok is mások. Ha a vallásosságot tekintjük, igen lényeges eltérésekre bukkanhatunk a két generáció között. A vallásosság jelent egyfelől: hitet bizo-

ifjúság és idősebbek

nyos vallási tételekben, s talán ez az, ami a legkisebb változatosságot mutatja, mert a történelmi egyházak dogmatikája elég keveset módosult, a Biblia igazsága ugyanaz maradt. Ugyanezt mondhatjuk el a vallási ismeretekről is. A vallási normák megtartása terén viszont már igen nagy eltéréseket figyelhetünk meg. A szentségek már nem ugyanazt jelentik mindkét korosztálynak. A teológiai tartalom ugyan nem változott, de az ifjúság már nem ugyanazzal a tisztelettel és alázattal van mint az idősek, éppen ugyanúgy, ahogy Istent sem tartják annyira szentnek. Ez tulajdonképpen már egy következmény, hiszen amit ma tapasztalhatunk, az az, hogy a keresztény normákat – amelyek gyakran szigorúbbak a világiaknál –, de egyáltalán bármiféle normát, szabályt, kötelességet megtartani bolondság. Egyetlen felhívás van: állj be a sorba, ne akarj másmilyen lenni, ne akarj mély, tartalmas dolgozat, légy felületes. A keresztény élet viszont éppen ilyen téren a kívülállást követeli meg! Az ifjúság pedig ebben a környezetben nő fel, innen indul el. Ha azonban a gyülekezet tagjává válik, nyilvánvalóan hozza ezt magával, mert ezt csak lépésről lépésre lehet félretenni, és ezt valószínűleg az idősebbek nem látják, csak azt látják, nem így kellene. A fiatalnak nem csupán azért nehéz, mert a gyülekezet nem fogadja „megfelelő” szeretettel, hanem azért is, mert a korosztályi csoport – akinek a

véleménye a legfontosabb – nem tudja már Jézussal együtt elfogadni, kiveti őt magából, így tulajdonképpen két oldalról is támadják, és ez fokozza a belső feszültséget és elbizonytalanítja a fiatalot. A vallásosságnak egy másik dimenzióját jelenti a vallási rituálék gyakorlása, amely egész sor problémát vett fel. Először is feszültséget kell okozzon a gyülekezetben, ha egyáltalán nincs

ifjúsága. Ez elöregedett településeken érthető, hiszen nincs kiből toborozódjon az ifjúság; ám városi szinten már elgondolkodtató a hiány. Arra enged következtetni, hogy a gyülekezet nem működik jól, nem tesz eleget a missziós szolgálatnak, s ha ennek nem tud eleget tenni, akkor valószínűleg a lelki növekedés is megállt. Az nem elég, hogy mi magunk szeretetkapcsolatban vagyunk Istennel, ha nem beszélünk Isten dolgairól, a száj nem szól róla, akkor a szív sem lehet csordultig vele!

Kényes kérdések:

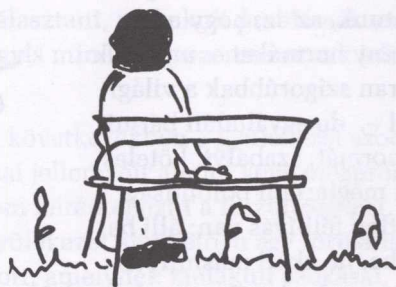
Ha a gyülekezetnek van ifjúsága, akkor az lehet a gond, hogy istentiszteleten nem lehet a fiatalokat látni. Ez megint érthető, ugyanis a jelenlét már bizonyos elmélyültséget feltételez: azaz Isten dolgai iránti őszinte érdeklődést, valamint a liturgia, a megszokott formulák ismeretét; melyek nélkül az egész alkalom idegennek, érthetetlennek tűnik. A fiatal, amikor kapcsolatba kerül a gyülekezettel, először nem istentiszteleti liturgiáját fogja megismerni, és amíg nem ismeri, addig azonosulni vele, szeretni sem fogja, sőt talán még elfogadni sem.

A közösségi alkalmon való részvételnél további nehézséget jelent, hogy a gyülekezeti énekek teljesen másfajta, mint amilyeneket az ifjúság összejövételein énekel. A dallammal és különösen a szöveggel még nem is lenne baj, de a tempója túlságosan lassú, így a szinte szótagoló éneklés a tartalmi megértést is rontja. Ezek közül pedig vannak olyan énekek, amelyeket az ifjúság szívesen énekel gitárkíséréssel és pergőbb ritmussal. E téren azonban nem csak a fiataloknak kellene az idősebbekhez közeledni, hanem a fordítva is. Igenis vannak az ifjúsági énekek között is tartalmasak: olyanok, amelyek a gyülekezet épülését elősegíthetnék; és jó eszköze lehet Isten dicsőítésének a gitár is, ha a kürtzengés, a hárfa, a citera, sőt a tánc az.

Néhány gyülekezetben az ifjúság felé irányuló elvárás, hogy ne csupán legyen jelen az alkalmakon, hanem néha készüljenek valamilyen szolgálattal.

Szerintem ez egy teljesen jogos kérés, a gyülekezeti életbe való bevonás egyik igen jó módszere, ugyanakkor ezt viszont is elvárhatnák a fiatalok, azaz példákat, mintákat, ötleteket az idősebbek részéről arra, hogy hogyan is lehet, kell ezt csinálni. Ha pedig nem lát ilyen értelemben mintákat maga előtt, akkor példaképeket sem a gyülekezetből fog választani, s a választott példakép már nem biztos, hogy fontosnak tartja a krisztusi utat.

A vallásosságnak egy másik újabb megközelítését jelenti a vallási élmények köre. A fentiekben már utaltam rá, hogy többnyire kevés a világi szolgálat a gyülekezetekben, és általában nincs

meg a gyakorlata annak, hogy beszéljünk arról, hogy mint és hogyan is állunk lelki dolgainkban, milyen megtapasztalásaink vannak ebből a szempontból; annak meg aztán különösen nincs meg a fóruma, hogy az ifjúság és a gyülekezet többi tagja e kérdésben találkozzanak. Ezek pedig fontosak lennének, nem hozzák otthonról a vallásosságot, hanem a környezet (részben az egykorúak, barátok) ösztönzi őket az ilyen irányú elindulásra.

ifjúság és idősebbek

Más jellegű feszültségforrást jelent az, hogy minden gyülekezetben van valamiféle hierarchia, és vannak bizonyos pozíciók, szerepek. Itt az a kérdés, hogy ebbe hogyan tudnak a fiatalok beletagolódni, egyáltalán milyen lehetőségek vannak ennek megismerésére, van-e igényük erre, melyik csoport milyen mértékben hajlandó a másikat elfogadni. Ezeket a kérdéseket azért nagyon lényeges megválaszolni, mert ezen múlik, hogy az ifjúságot mennyiben kezelik lelki értelemben felnőtt kereszténynek, mennyiben fogadják el tanácsait, felvetéseiket, azaz mennyire tudnak a gyülekezet élő tagjaivá lenni, olyanokká, akik alkotóan járulnak hozzá a közösség építéséhez.

Az eddigieket úgy összegezhetem röviden, hogy a feszültségeket alapvetően az okozza, hogy nem ismerjük egymást és nem is akarjuk megismerni, s ez nem csupán az ifjúság és a gyülekezet többi tagja között van így, hanem a fiatalok között, és a gyülekezeti tagok egymás közötti viszonyában is! Ez pedig azért veszélyes, mert nem a valós értékek és viselkedés alapján ítéljük meg a másik csoport tagjait, hanem egy képzelt, sok esetben nem túl pozitív ámdé annál kényelmesebb nézetrendszer alapján, ami főleg érzelmi tartalmú, és nélkülözi az objektivitást.

A másik oka a feszültségeknek az, hogy bár ismerjük a másik csoportot, a mi szeretetünkbe az mégsem fér bele, hogy el is fogadjuk annak másságát és az abban rejlő értékeket. Nem fér bele a szeretetünkbe, mert nem látjuk meg

azt, hogy bennük is ott él Krisztus, hogy ők is Isten gyermekei. A meglévő feszültségeket nem kell elfogadnunk: a szeretet nem a passzív belenyugvásról szól! Meg kell ismernünk a másik csoportot és át kell formálnunk. Ebben a „megismerkedésben” fontos szerepet tölt be a lelkészek hozzáállása: hiszen ők azok, akik itt is, ott is ismerik a tagokat, akiknek véleményét mindkét oldalról elfogadják. Ez természetesen felelősséget is jelent, annál is inkább, mert az ifjúsági munkát többnyire ők végzik, nem pedig más gyülekezeti tagok. A feszültségek orvoslásának leghatékonyabb módja, ha személyes kapcsolatok alakulnak ki a fiatalok és az idősebbek között. Erre például jó alkalom lehet a templomtakarítás, a vendégfogadásoknál történő segítségnyújtás, vagy más ilyen jellegű együttműködés. Más lehetőség az, ha az ifjúság is eljár látogatni, és szükség szerint segíteni. Megint más módja a megismerkedésnek, ha a fiatalok meghívják a szülőiket, esetleg a presbitereket egy-egy ifjúsági órára, ahol valamilyen téma kapcsán megpróbálnak beszélgetni is. Ez csak néhány ötlet volt: mert igazából nem is az a lényeges, hogy milyen formában, hanem az, hogy megtaláljuk egymást; mivel csak így tudunk még többeket elérni azok közül, akik nem tartoznak a gyülekezet tagjai közé. El kell indulni, de ehhez bátorság is kell. Ez ugyan sokszor hiányzik, de ha kérjük, Isten bátorságot is tud adni. Meg kell ismerni a másikat, hiszen szeretni sokkal jobb, mint nem szeretni.

Faragó Adrienn

JÁTÉK

Sziasztok! A kirándulások remek lehetőséget adnak a jobb összeismerkedéshez - ez a játék segítségével talán még könnyebb, és mindenképpen szórakoztatóbb. A következő játékok tehát kirándulóknak (vagy szabadtéren játszóknak) szólnak.

Jó játékot, jó kedvet és jó időt kívánok hozzá: Zsó

NYISD KI A SZEMED!

Kategória: szabadtéri, megfigyelést, memóriát fejlesztő játék

Játékosok: tetszőleges létszámban

Hely: erdő, vagy fás, bokros terület

Csapat: 1 játékvezető, a többiek egyenként

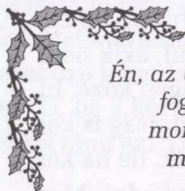
Kellékek: apró – a természetbe nem illő – tárgyak, óra, papír, toll

Idő: kb. 10 perc

A játék előtt a játékvezető az erdei úton kijelöl egy 100–150 méteres szakaszt. A kijelölt útszakasz mentén különböző apró tárgyakat helyez el, amelyek nem tartoznak a természetes környezethez. Pl. zsebkés, spárga, zsebkendő, konzervdoboz, stb.

A játékosok feladata, hogy megadott idő alatt végig kell futniuk a távot oda és vissza, és menetközben jól figyelni, milyen tárgyakat láttak, amik nem tartoznak a természethez. A visszatérés után szintén megadott idő alatt le kell írniuk, hogy milyen idegen tárgyakra emlékeznek. Az győz, aki a legtöbbet tudta leírni.

A játékosok korosztályától függően lehet nehezíteni vagy könnyíteni a játékot: lehet változtatni a távolságon, a megadott időközön, az elrejtett tárgyak számán.

Én, az ÚR, a te Istened, erősen fogom jobb kezedet, és ezt mondom neked: Ne félj, én megsegítelek! (Ézs 41,13)

Minden kedves olvasónknak, munkatársunknak, békeséges és áldott Karácsonyt, az Úrra tekintő új esztendőt kíván szerkesztőségünk!

MEDVEVADÁSZAT HÓGOLYÓVAL

Kategória: szabadtéri játék

Játékosok: 10–20 fő

Hely: havas, fás, bokros terület

Csapat: egy medve, a többiek vadászok

Kellékek: hó

Idő: 15 perc

A játékosok közül kiválasztunk egy medvét, a többiek vadászok lesznek. A medve kap pár percet arra, hogy a területen elbújjon – ami havas területen nem is egyszerű a nyomok miatt.

A vadászok nyomon követik, majd ha megtalálják, elkezdődik a hócsata.

A medvét ötször, a vadászt egyszer kell eltalálni ahhoz, hogy kiessen a játékból.

Az a fél győz, aki előbb „lövi ki” az ellenfelet.

Kiadványaink

Játékgyűjtemény	500 Ft
Szinjáték gyűjtemény	250 Ft
Táncház kazetta (Leírással)	350 Ft
Vezess! 1–20.	50 Ft
Vezess! 21 –	100 Ft

A kiadványok megvásárolhatók a KIE irodában kedden és szerdán délelőtt, valamint megrendelhetők postán, vagy telefonon.

Urunk, Istenünk!

*Ha félünk – ne engedj kétségbe esnünk!
Ha csalódtunk – ne engedj megkeserednünk!
Ha megértésünk és erőnk végére értünk –
ne hagyj belepusztulni!
Add hogy érezzük közelségedet és szeretetedet!*
Karl Barth

Lapunk szerzői és munkatársai:

Antal Ferenc / gépészmérnök / Békéscsaba
Bacsikai Bálint / református lelképásztor PMTI / Budapest
Bakay Péter / evangélikus lelkész, vallástanár / Békéscsaba
Balogh Zsuzsanna / egyetemi hallgató / Helsinki
Bogdányi Gábor / fizikus, rendszergazda / Budapest
Bolla Zsuzsanna / evangélikus lelkész, újságíró / Budapest
Bölcsföldi András / református lelképásztor / Kecskemét
Dani László / református vallástanár / Nagykőrös
Demeterné Harmathy Zsófia / református hitoktató / Budapest
Denke Villő / személyi titkár / Budapest
Faragó Adrienn / egyetemi hallgató / Miskolc
Fodorné Ablonczy Margit / református lelképásztor / Kecskemét
Gaál Sándor / református lelképásztor / Ramocsaháza
Kontor Csaba / egyetemi hallgató / Létavértes
dr. Kovács Bálint / református lelképásztor, ny. KIE titkár / Bp.
Lupták György / evangélikus lelkész / Kiskőrös
Martonné Szalóky Eszter / gyógytornász / Pápa
Pénzes Petra / tanuló / Káloz
Pula László / villamosmérnök / Győr
Silló Melinda / projekt asszisztens / Budapest
Szikora István / nevelő / Békéscsaba
Tóth L. Kristóf / református lelképásztor / Pátka

Fotók:

Fodor Mónika (10, 23, 24)
Marton Tamás (1, 27, 29, 32)
Tóthné Engler Helga (7)
Varjú Zoltán (26)

Rajzok:

Pénzes Petra (7, 15, 19, 25, 31, 33, 34–36)

OLVASD! HASZNÁLD! TERJESZD!

Várjuk, hogy olvasóink szerkesztőségünknek megküldjék olyan munkatársuk nevét, címét, akinek szívesen ajánlanák lapunkat. Mi a következő számat ingyenesen, minden elkötelezettség nélkül megküldjük a címzeteknek.

Vezess!

Keresztyén ifjúsági vezetők
műszertani lapja
2000. 2. szám

ISSN 1586-7404

Kiadó:

**Magyarországi
Keresztyén
Ifjúsági Egyesület**
1085 Budapest,
Horánszky u. 26.
Tf./fax: (1) 267-05-87
www.kie.hu
E-mail: kie@kie.hu

Felelős kiadó:

Lupták György elnök

Főszerkesztő:

Marton Tamás

Szerkesztőség:

Bolla Zsuzsanna
Denke Villő
Gonda László
Kisantal Zsuzsa
Magassy Éva
Makkai Márta
Martonné Szalóky Eszter
Somogyi Péter
Szikora Mihály

Tipográfia:

Gutenberg

Oktatás és Kiadványszerkesztés
(kisantiék)
<http://gutenberg.naplopok.hu>
E-mail: gutenberg@naplopok.hu

Készült 700 pld-ban az Extra
Média Nyomdában.

Az Úr, aki ígéri: „Veletek vagyok minden napon” –

*Adjon nektek szemeket, hogy felismerjétek,
mi mozgatja a másikat.*

*Tegye alkalmassá kezeteket, hogy megtegyétek,
ami a másik javára van.*

*Vezesse lábatokat az úton, melyen a másikat kíséritek a
magasba és a mélybe.*

*Lelke hasson bennetek és általatok, hogy a hit, a szeretet
és a remény újra növekedjen és marandó gyümölcsöt
teremjen.*

*Az Ő békéje őrizze meg érzéseiteket és gondolataitokat és
vigyázza éjszakáitokat és nappalaitokat!*